

KPMG Gündem 08

Sayı 8 / Ekim - Aralık 2011

Gündem'dekiler:

- Yeni TTK düzeninin denetim ve kurumsallaşmaya, kayıt dışına etkileri
- Çok uluslu vergi anlaşmalarında son durum
- Bankaların yurt dışında tahvil ihraç gerekçeleri ve vergisel teşvikler
- Bilançonuzdaki gizli hazineden haberdar mısınız?
- Röportaj: Türkiye Kurumsal Yönetim Derneği (TKYD)
- KPMG'den haberler

KPMG

cutting through complexity™

Ocak-Mart 2010

Nisan-Haziran 2010

Temmuz-Eylül 2010

Ekim-Aralık 2010

Ocak-Mart 2011

Nisan-Haziran 2011

Temmuz-Eylül 2011

Ekim-Aralık 2011

2.YIL

ABDULKADİR KAHRAMAN • A

ASLI BARUTÇUOĞLU • ASLI M. GÜLSEREN • AYHAN ÜSTÜN

BAŞAK DİCLEHAN •

BEGÜM KİTİŞ • BEYZA GÖKTÜRK • CANSU AĞIRBAŞ

DİDEM KEŞMİR • DİLARA Y

EMRE TEKSÖZ • ERAY BÜYÜK SEKBAN • EROL Lengerli • EY

FERHAT ORAL • FİKRET ÇETİNKAYA • FİĞ

FERRUH TUNÇ

GÖKTÜRK TAMAY • HAKAN ÖLEKLİ • İBRAHİM ÖZTÜRK

İDİL GÜRDİL • İLK

İLKER AÇIKALIN • LEYLA KESER • METİN ÇAKMAKÇI • MURAT ALSAN • MURAT

MUSTAFA NERKİS •

MUHARREM YILMAZ • NAZLI UYSAL • NAZİFE ÇINAR

NESLİHAN RAEPERS • N

NIHAT SÖNMEZ • ÖZAY GANER • RICHARD BETTS • SEÇİL

SEÇİL KESİKBAŞ • S

SEDAT KESİK • SERTAN ÜN • SEZER BOZKUŞ KAYAOĞLU

SİBEL SEVEN • SİNEM C

SEBNEM A

ST. TUGSER TIRPAN • TANIL

TANIL DURKAYA • TUĞSAN VURAL • ZELİHA GÜLER • ABD

ARSLAN KAYA • ASLI BARUTÇU

ASLI M. GÜLSEREN

AYHAN ÜSTÜN • BAŞAK DİCLEHAN • BEGÜM KİTİŞ

BEYZA GÖKTÜRK • CAN

CANSU AĞIRBAŞ • ÇİĞDEM GÜ

DİDEM KEŞMİR

DİLARA YARDIMCI • E

EMRE TEKSÖZ

ERAY BÜYÜKSEKBAN • EROL Lengerli • EY

EYLEM YALIN • FERİ

FİKRET ÇETİNKAYA

FİĞEN TAHİRÖĞLU WÜRSCHING

GÖKTÜRK TAMAY

HAKAN ÖLEKLİ • İDİL GÜRDİL • İB

İBRAHİM ÖZTÜRK • İLK

Gelişen, zenginleşen içeriğiyle
KPMGündem 2 yaşımda.

Katkılarınız için teşekkür ediyoruz...

Editörden

Sevgili iş ortaklarımız;

KPMG'nin 3 ayda bir sizlerle buluşan dergisi KPMGGündem 2 yaşında...

Şu an önümde derginin 1. sayısı ile 8. sayısı duruyor. İki sayının arasındaki fark o kadar gözle görülür ki; dergimiz büyümüş, içerik olarak gelişmiş ve daha fazla katma değer sağlayan bir hale gelmiş.

KPMGGündem'i ilk çıkardığımızda KPMG Türkiye Başkanımız Sayın Ferruh Tunç, bilgiyi değere dönüştürmekteki başarının önemli etkenlerinden birinin, değer yaratma sürecinde yer alanların çok yönlü etkin "iletişim"i olduğunu söylemişti. İki yılda bunu başarabildiğimizi düşünüyorum.

Dergiyi çıkarmaktaki amacımız; gündemi, iş dünyasının tüm oyuncularını ile birlikte takip etmektir. İş dünyasında her sektörde yaşanan gelişmeleri, ilginç ve ilham verici örnekleri ülkemizle paylaşmak, KPMG tarafından yapılan araştırma sonuçlarını tartışmak, iş dünyasının önemli isimlerinin deneyim ve fikirlerini sizlere sunmaktır. Umarım bunu da başarabilmişizdir.

Yeni sayımızda öne çıkan başlıklara bakacak olursak, öncelikle Eğitim Merkezi'mizin yöneticileriyle yapılmış bir röportaj bulacaksınız. UFRS, Vergi, Danışmanlık ve Hukuk alanlarında verdikleri eğitimleri detaylı olarak anlatmışlar. Bankaların yurt dışında tahvil ihracına niye ihtiyaç duydukları

ve bu konudaki vergisel teşviklerle ilgili bir makalemiz var. Türkiye Kurumsal Yönetim Derneği Başkanı Sayın Muharrem Yılmaz ile Türkiye'de kurumsal yönetim alanında geline nokta TKYD'nin rolünü konuştuk.

Araştırma bölümünde Risk Yönetimi, Bir Suistimalcinin Profili ve 2011 yılı Gelir Vergisi ve Sosyal Güvenlik Oranları araştırmalarının özetlerini sizlerle paylaşıyoruz.

Ayrıca, bu sayıda konuk bir yazarımız var: İstanbul Bilgi Üniversitesi Bilişim ve Teknoloji Hukuku Enstitüsü Direktörü Sayın Dr. Leyla Keser Berber, bizlere Yeni TTK'nın e-kurumsal yönetime ilişkin hükümleri ve başarı faktörleri konusunda bilgi verdi.

Son 2 yılda KPMGGündem'e yazılarıyla, görüşleriyle, röportajlarıyla, destek veren herkese ve dergimizi takip eden sizlere sonsuz teşekkürler.

Keyifle okumanız dileğiyle...

İdil Gürdil

Editör, KPMG Gündem
Ortak, Risk Yönetimi Danışmanlığı
Bölüm Başkanı

İdil Gürdil

İçindekiler

06 KPMG'den haberler

10 Bilançonuzdaki gizli hazineden haberdar mısınız? Fikret Çetinkaya

12 Röportaj: Muharrem Yılmaz Türkiye Kurumsal Yönetim Derneği Başkanı (TKYD) Figen Tahiroğlu Würsching

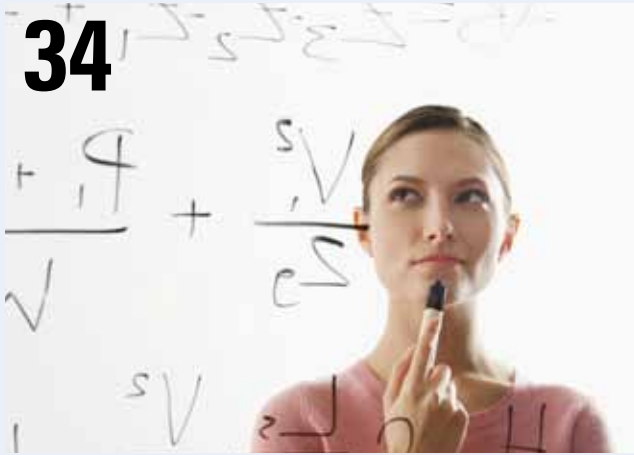
16 Bankaların yurt dışında tahvil ihraç gerekçeleri ve vergisel teşvikler Abdulkadir Kahraman

20 Yeni TTK düzeninin denetim ve kurumsallaşmaya, kayıt dışına etkileri Hakan Ölekli - Zeliha Güler

22 Türkiye'nin taraf olduğu uluslararası vergi anlaşmalarında son durum Ayhan Üstün

26 Konuk Yazar: E-Kurumsal Yönetişimin Başarı Faktörleri: Bilgi Güvenliği, Kişisel Verilerin Korunması ve Siber Güvenlik Dr. Leyla Keser Berber

30 En Yeni ve Popüler Finansman Modeli: Nakit Havuzu Uygulamaları Begüm Kitiş

34 **KPMG Eğitim Merkezi**
Özay Ganer - Şebnem Altunordu

38 **Gayrimenkul varsa vergi de var!**
Nihat Sönmez

42 **Araştırma:**
Bir Şuistimalcinin Profili
Risk Yönetimi

48 **2011 yılı Global Gelir Vergisi**
ve Sosyal Güvenlik Oranları
Araştırması
Eray Büyüksekban - Seçil Kesikbaş

50 **ERP Uygulamalarında**
Kritik Başarı Faktörleri
Sertan Ün

52 **Türkiye’de Karbon Riskinizin**
Yönetimi
İlker Açıkalın - Richard Betts

KPMG 2011 Yılında Dünyada En Çok Çalışılmak İstene 2. Şirket Oldu.

Üniversite öğrencileri arasında global bazda düzenlenen Universium 2011 araştırmasında Google'dan sonra KPMG "en çok çalışılmak istene 2. şirket oldu.

Dünyanın önde gelen 12 büyük ekonomisinden 160 bin üniversite öğrencisinin katılımıyla, Universium tarafından gerçekleştirilen "2011 Yılında En Çok Tercih Edilen İşverenleri" araştırmasında bağımsız denetim ve danışmanlık şirketleri arasında KPMG ilk sıraya oturdu.

2011 Yılında En Çok Tercih Edilen İşverenleri - Top 10

Google	1
KPMG	2
PwC	3
Ernst & Young	4
Deloitte	5
Microsoft	6
Procter Gamble	7
J.P. Morgan	8
Apple	9
Goldman Sachs	10

KPMG Türkiye 140 Yeni mezuna işbaşı yaptırdı

KPMG'nin uzun vadeli büyüme planları çerçevesince, Ağustos ayında önümüzdeki 3 yıl içinde dünya çapında tüm KPMG ofisleri yaklaşık 75 bin yeni mezunu işe alacak. KPMG Türkiye de 140 yeni mezunu

KPMG; Türkiye bünyesine kattığı 140 yeni mezunla 2012 yılına hızlı girecek...

bünyesine katarak 600'ü geçen güçlü, dinamik ve deneyimli kadrosu ile müşterilerine hizmet vermeye devam edecek.

Türkiye'nin 26 farklı üniversitesinden KPMG Türkiye'nin vergi, denetim ve danışmanlık bölümlerinde işe başlayan 140 kişilik yeni asistan grubunun %49'u kadınlardan, %51'i de erkeklerden oluşuyor. Yeni asistanların hızlı adapte olabilmelerini sağlamak amacıyla, KPMG Türkiye tarafından 2 hafta süren bir oryantasyon programı gerçekleştirildi.

KPMG Türkiye - Transferler

- **Feyyaz Yazar** Vergi Bölümü Transfer Fiyatlandırması Direktörü
- **Tayfun Pişirir** Yatırım Danışmanlığı Şirket Ortağı
- **Atilla Yalım** Vergi Bölümü Kıdemli Müdürü
- **Rıfat Bozacıoğlu** Risk Yönetimi Danışmanlığı Bölümü Kıdemli Müdürü
- **Ali Tuğrul Uzun** Denetim Bölümü Müdürü

- **Orhan Tezsoy** (KPMG Almanya) Risk Yönetimi Danışmanlığı Bölümü Kıdemli Müdürü
- **Ömer Demirhan** Kurumsal Finansman Bölümü Müdürü
- **Yeliz Yorulmaz Sarıkaya** İş Geliştirme ve Pazarlama Bölümü Müdürü
- **Ayşe Kuyrukçu** Muhasebe ve Mali Müşavirlik Hizmetleri (Outsource), Müdür olarak göreve başladılar...

KPMG “Kurumsal Yönetim ve Ekonomi Gazeteciliği” projesine sponsor oldu.

Türkiye Kurumsal Yönetim Derneği (TKYD) ve Ekonomi Gazetecileri Derneği (EGD) “Kurumsal Yönetim ve Ekonomi Gazeteciliği” projesi için güçlerini birleştirdi. Bahçeşehir Üniversitesi ve ABD merkezli CIPE kuruluşlarının katkılarıyla yürütülecek olan projeye KPMG Türkiye de destek veriyor. Proje, ekonomi gazeteciliğinde mesleki standartları yükseltmeyi ve uluslararası alanda kabul gören kurumsal yönetim ilkelerini haberin odağına koymayı hedefliyor.

22 Eylül tarihinde Bahçeşehir Üniversitesi’nde düzenlenen toplantıya; ekonomi dünyası temsilcileri, akademisyenler ve ekonomi medyası temsilcileri katıldı. Açılış konuşmalarını SÜTAŞ Yönetim Kurulu ve TKYD Başkanı Muharrem Yılmaz ve Bahçeşehir Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Haluk Gürgen’in yaptığı toplantıda bölge ülkelerden ve ABD’den temsilciler de yer aldı.

KPMG Türkiye Başkanı Ferruh Tunç, bağımsız denetim şirketleri ve ekonomi gazetecileri arasındaki etkileşim süreçleri konulu konuşmasında; “hem ekonomi gazetecisi hem bağımsız denetçi” için önemli tehditlerden birisinin işlerinin ehli olmayanlarca taklit edilmesi olduğunu belirtti. Taklitin, çoğunlukla bu hizmetlerin ticari bir ortamda icra

edilmesine yaslanarak, bu hizmetleri varlık nedenlerinden koparan “ucuzcular” tarafından yapıldığını dile getirdi. Ferruh Tunç, “Bağımsız denetçi de ekonomi gazetecisi gibi her şeyi söyleyerek, ama belirtmek istediğini tam ve doğru söyleyerek sözünü değerli kılar; her ikisi de söyledikleriyle tereddüdü ortadan kaldırırken, yine de okuyana yorumlama ve değerlendirme özgürlüğü sağlar.” diyerek konunun önemine vurgu yaptı.

İSMMMO Kurumsallaşma ve Denetim Sempozyumu

İstanbul Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler Odası (İSMMMO) 5-9 Ekim tarihleri arasında Antalya’da Kurumsallaşma ve Denetim Sempozyumu’nu gerçekleştirdi. 6 Ekim tarihinde yapılan “Yeni Türk Ticaret Kanunu-Kurumsallaşma ve Kayıt Dışı Ekonomi” konulu genel oturumda, KPMG Türkiye Başkanı Ferruh Tunç “Yeni Türk Ticaret Kanunu’nda Kurumsallaşmayla İlgili Düzenlemeler” başlıklı bir sunum yaparak konu hakkında Türkçe ve İngilizce bir bildiri sundu.

“Bir Suistimalcinin Profili Semineri” Türkiye’de de yaşanan suistimalin çarpıcı nedenlerini gözler önüne serdi.

KPMG’nin 69 ülkede gerçekleştirdiği “Bir Suistimalcinin Profili” araştırmasının ardından KPMG Türkiye, Risk Yönetimi Danışmanlığı Başkanı İdil Gürdil ve Dr. Phil. Meltem Kavcar Sırmalı’nın katılımıyla, 17 Ekim 2011 tarihinde “Bir Suistimalcinin Profili”

seminerini Etik ve İtibar Derneği (TEİD) işbirliği ile gerçekleştirdi.

Seminerde; suistimalin gerekçeleri, uyarı işaretleri ve suistimali yaratan sosyal ortam ile suistimalcinin içinde bulunduğu psikolojik durum detaylarıyla masaya yatırıldı.

Yeni Türk Ticaret Kanunu'nu Uzmanlardan Dinleyin

Yeni TTK ile meydana gelecek kapsamlı değişikliklere hukukî ve malî açıdan bakabilmek, muhasebe yazılımları da dahil olmak üzere konuyu tüm boyutları ile ele almak üzere, Microsoft, KPMG ve Bener Hukuk Bürosu olarak bir bilgilendirme semineri düzenlendi.

Microsoft iş ortaklarına yönelik olarak gerçekleştirilen seminere katılım çok yüksek oldu. Seminerde Prof. Dr. Veliye Yanlı, Yeni Ticaret Kanunu ile ilgili hukuk alanındaki değişiklikler, KPMG Türkiye yöneticileri Yeni TTK'da ticari defterler ve raporlama, TTK sonrası mali karın hesaplanması, Yeni TTK'da denetim alanındaki köklü değişiklikler, kurumsal yönetim ve TFRS'nin teknoloji ve süreçler üzerindeki etkileri konularındaki yapılması gerekenleri anlattılar.

ING BANK ve KPMG, Eskişehir'de Biz Bize Sohbetler Çerçevesinde Yeni Türk Ticaret Kanunu'nu Anlattı.

ING Bank, 2010'da başlattığı ve Anadolu'nun gelişme potansiyeli yüksek illerini ziyaret ettiği "Biz Bize Sohbetler" toplantılarını Eskişehir ile sürdürdü. Toplantıda ING Bank KOBİ ve Ticari Bankacılık, KPMG ile Eskişehirli KOBİ'lere, iş yapma şekillerini değiştirecek Yeni Türk Ticaret Kanunu'nu anlattı. Saba Tümer, Ahmet Çakar ve Asaf Savaş Akat'ın renklendirdiği toplantıya Eskişehirli KOBİ'lerin ilgisi yoğun oldu. Toplantıya Kütahya, Afyon, Bilecik ve Tavşanlı'dan KOBİ'ler de ilgi gösterdi.

Biz Bize Sohbetler toplantısında KOBİ'ler Yeni Türk Ticaret Kanunu konusunda bilinçlendi. KPMG, toplantı sırasında 2013 yılında devreye girecek ve KOBİ'lerin iş yapma şeklini değiştirecek Yeni TTK'yı anlattı. KPMG Denetim Bölümü Başkanı Murat Alsan konuya ilişkin şunları söyledi: "Yeni Türk Ticaret Kanunu, Türkiye'deki neredeyse tüm şirketlerin Türkiye Finansal Raporlama Standartları'na göre hazırlanan finansal raporlarının Uluslararası Denetim Standartları'na göre, bağımsız denetim şirketleri tarafından denetlenmesini zorunlu kılmıştır. Düzenlemeler, Türkiye'nin ticaret hayatını Uluslararası Standartlara kavuşturacak ve dünya ile entegrasyon sürecimize önemli katkı sağlayacak."

ING Bank ve KPMG 2010'dan bu yana Bursa, Kayseri, Konya, Gaziantep, Malatya, Adana, Sapanca ve Eskişehir'de gerçekleştirdiği "Biz Bize Sohbetler" 3 Kasım'da Trabzon'da devam edecek.

KPMG "Dünya Değişiyor, Ya siz? TTK Seminerleri" Devam Ediyor...

KPMG Seminerleri Kasım ve Aralık aylarında İstanbul, İzmir ve Ankara'da gerçekleştirilecek. Prof. Dr. Veliye Yanlı'nın Yeni Ticaret Kanunu ile ilgili Hukuk alanındaki değişiklikler, Yrd. Doç. Dr. Leyla Keser Berber'in Bilişimle ilgili Hükümler konularında açıklamalarda bulunacağı seminerlerde KPMG Türkiye yöneticileri Yeni TTK'da ticari defterler ve raporlama, TTK sonrası mali karın hesaplanması, Yeni TTK'da denetim alanındaki köklü değişiklikler, kurumsal yönetim ve TFRS'nin teknoloji ve süreçler üzerindeki etkileri konularında şirketler tarafında yapılması gerekenleri anlatacaklar.

Örnek Finansal Tablolar ilk defa Türkçe yayınlanıyor.

KPMG Uluslararası Finansal Raporlama Grubu tarafından hazırlanan Uluslararası Finansal Raporlama Standartları (UFRS)'ye uygun "Örnek Finansal Tablolar" yayını ilk kez Türkçe olarak yayınlanıyor. Bu etkili kaynak sayesinde herhangi bir Türk şirketin UFRS'ye uygun finansal tablolarını hazırlaması artık çok daha kolay olacak.

Örnek bir format sunarak, finansal tabloların UFRS'ye uygun olarak hazırlanmasında kullanıcılara yardımcı olmayı amaçlayan bu yayında, gerçekte var olmayan çok uluslu bir anonim işletmenin finansal tabloları örnek olarak kullanılarak; 1 Eylül 2011 tarihinde yayınlanan ve 1 Ocak 2011 tarihinde başlayan yıla ait yıllık raporlama yapacak işletmeler tarafından uygulanması istenen UFRS'lere ("halen geçerli" standart gerekliliklerini) uygun raporlamanın örnek bir format olarak nasıl olabileceği ele alınmaktadır. Bu yayınımla ilgili gelişmeleri KPMG'nin web sitesi www.kpmg.com.tr'dan takip edebilirsiniz; UFRS Finansal Tablo hazırlanmasında sorularınız için Muhasebe Danışmanlık bölümümüz ile iletişime geçebilirsiniz.

KPMG Eğitim Merkezi Yeni Eğitim takvimi yayınlandı!

KPMG Eğitim Merkezi Sonbahar dönemi (Ekim-Aralık 2011) Eğitim Takvimi Yayınlandı. Eğitim programlarını www.kpmg.com.tr'dan takip edebilirsiniz

Ayrıntılı bilgi için:
Burcu Tanboğa
0 212 317 74 00 - 985

KPMG Türkiye Japon Masası

KPMG Türkiye, müşterilerine hizmet verdiği alanlardaki ihtiyaçlar ve pazardaki potansiyel doğrultusunda, dünyanın dört bir yanında yer alan KPMG ofisleri ile işbirliği içerisinde çalışmaktadır. Bu modelin en yaygın kullanıldığı biçimlerden biri Global Ülke Masaları'dır. (Global Country Desks) Bu bakış açısı ve yaklaşım ile KPMG Türkiye, ülkemizde faaliyet gösteren Japon müşterilerine daha iyi hizmet verebilmek için Haziran ayında Japon masasını hayata geçirdi.

Temel olarak amaçlanan, Japon firmalarının denizaşırı ülkelerde başarılı bir şekilde faaliyetlerini sürdürebilmeleri için gerekli desteği, kendi ülkelerinden ve kültürlerinden olan ekipler ile vermek.

Türkiye ve Japonya pratiklerinden gelen ekiplerin birlikte çalışmalarından doğan sinerji, sektörde ciddi yankılar uyandırmakta ve KPMG müşterilerine sunulan hizmetlerde katma değeri ciddi ölçüde artırmaktadır.

Fikret Çetinkaya

Bilançonuzdaki Gizli Hazine

Her finans, muhasebe yöneticisi gibi, şirketinizin finansal tablolarını sık sık gözden geçiriyor, mevcut durumu ve alınması gereken aksiyonları şirket yönetimiyle paylaşıyorsunuz. Büyüme, karlılık, sürdürülebilirlik ve likidite hep gündeminizde. Peki, şirketinize doğrudan nakit girişi sağlaması mümkün olan bir bilanço kaleminden, Devreden Katma Değer Vergisi'nden haberdar mısınız?

Katma Değer Vergisi'nin özü itibarıyla; karlılıkla mal ve hizmet satışında bulunan işletmelerde tahsil edilen KDV tutarı, o işletmenin satıcılarına ödediği KDV tutarından fazla olacak, aradaki fazla tutar vergi dairesine ödenecek ve dolayısıyla o işletmenin Devreden KDV'si olmayacaktır. Eğer bir işletmede Devreden KDV varsa, araştırılacak konular da var demektir.

Araştırmanıza öncelikle Devreden KDV'nin nedenlerini bulmaya çalışarak başlayın.

Eğer;

- Sürekli zararına mal ve hizmet satışında bulunduyorsanız,
- Stoklarınız yüksek oranda arttıysa,
- Dışarıdan yüksek tutarda iş gücü temin ettiyseniz,
- KDV ödeyerek yüksek tutarda sabit kıymet satın aldıysanız,
- Mal ve hizmet alımlarınızda olağan dışı bir artış olduysa,

Devreden KDV'niz olabilir.

Eğer, Devreden KDV'nizin nedeni yukarıdaki belirtilenlerden biri değil ise, bir alacak niteliğinde olan bu bilanço kalemini nakde dönüştürmek, borçlarınıza mahsup etmek mümkün olabilir. Nasıl mı? Açıklayalım.

Katma Değer Vergisi Kanunu'nun genel prensibi gereğince, bir vergilendirme döneminde indirilecek KDV toplamı, mükellefin vergiye tabi işlemleri, dolayısıyla hesaplanan katma değer vergisi toplamından fazla olduğu takdirde, aradaki fark sonraki dönemlere devrolur ve iade edilmez.

Ancak, gerek KDV'den tam istisna edilen mal ve hizmet satışları nedeniyle, gerekse indirimli oranda KDV'ye tabi veya KDV tevkifatına tabi mal veya hizmet satışları nedeniyle oluşan devreden KDV'nin, nakden veya mahsuben iadesi konusunda Maliye Bakanlığı yetkilidir. Bu kapsamda yetkisini kullanan bakanlık, aşağıda

yer alan işlemlerde iade şartlarını belirlemiştir.

İade Hakkı Doğuran İşlemler

- Mal ihracatı
- Hizmet ihracatı
- Serbest bölgelerdeki müşteriler için yapılan fason hizmetler
- Sınır ve kıyı ticareti yoluyla yapılan ihracatlar
- Yolcu beraberli teslimler
- Bavul ticareti teslimleri
- Türkiye'de ikametgahı, iş yeri, kanuni ve iş merkezi bulunmayanların taşımacılık, fuar, panayır faaliyetleri
- Yabancı sinema yapımcılığı faaliyeti
- İhraç kayıtlı satışlar
- Deniz, hava ve demir yolu taşıma araçlarının sipariş üzerine fiilen imal ve inşaatı
- Deniz, hava ve demir yolu taşıma araçlarının teslimi, bakımı ve onarımı
- Deniz ve hava taşıma araçları için liman ve hava meydanlarında yapılan teslimler
- Araçlar ve petrol aramaları
- Altın, gümüş veya platin ile ilgili arama, işletme, zenginleştirme ve rafinaj faaliyetleri
- Yatırım teşvik belgesi sahibi mükelleflere belge kapsamındaki makina ve teçhizat teslimleri
- Liman ve hava meydanları inşaatı, yenilenmesi ve genişletilmesi işlemleri
- Ulusal güvenliğe ilişkin teslim ve hizmetler
- Başbakanlık merkez teşkilatına yapılacak araç teslimleri
- Uluslararası taşımacılık
- İhraç malı taşıyan araçlara yapılacak motorin teslimleri
- Uluslararası anlaşmalar gereği yapılan teslim ve hizmetler
- Engellilerin kullanımına mahsus araç ve gereçlerin teslimi
- Tevkifata tabi işlemler
- Turizm acentesi, rehber ve benzerlerince ihracat teslimlerine ilişkin komisyonlar

- Türkiye-AB çerçeve anlaşması kapsamındaki işlemler
- İndirimli orana tabi satışlar
- Dahilde işleme ve geçici kabul rejimi kapsamında mal teslimleri

Eğer yukarıda belirtilen iade konularında işleminiz varsa, bu işlemlerle ilgili ödemiş olduğunuz katma değer vergilerini nakit iade olarak alabilir veya işletmenizin vergi, sosyal güvenlik prim borçlarına mahsup ettirebilirsiniz. Nakit iade ve mahsup işlemleri için gerekli düzenlemeler bakanlıkça yapılmış olup, iade konusuna göre farklılıklar gösterebilir.

İşlemin niteliğine ve tutarına bağlı olarak; vergi inceleme elemanlarınca yapılacak inceleme veya yeminli mali müşavirler tarafından yapılacak inceleme sonucunda düzenlenecek KDV iadesi raporlarına göre, nakit iade mümkün olabilmekte, düzenlemelerde belirtilen bilgi ve belgelerin sunulması durumunda ise, KDV iade alacağı, mükellefin vergi ve sosyal güvenlik primi borçlarına mahsup edilebilmektedir. Söz konusu süreçler, yine işlemin niteliğine göre vergi dairesine teminat verilmesi veya hızlandırılmış KDV İade Sistemleri'nin kullanılması ile süratle sonuçlandırılabilir.

“Kim bilir, belki sizin bilançonuzda da gizli bir hazine vardır. Tekrar bakmakta fayda var!”

Daha fazla bilgi için:

Fikret Çetinkaya

Vergi, Ortak

Tel: +90 212 317 74 50

e-posta: fcetinkaya@kpmg.com

Figen Tahiroğlu

**Türkiye Kurumsal Yönetim Derneği
Başkanı Muharrem Yılmaz'ın; kurumsal
yönetimin şirketler için önemi, Yeni
TTK'nın Kurumsal Yönetim İlkeleri'nin
uygulanmasına yönelik getireceği
açılımlar ve Türkiye olarak kurumsal
yönetim alanında geline nokta
TKYD'nin rolü konularında
görüşlerini aldık.**

Kurumsal Yönetimin Şirketler İçin Önemi

"Kurumsal yönetim" kavramını ve bu kavramın önemini özetleyebilir misiniz?

Kurumsal yönetim, alanındaki çalışmaları ile tanınan hukukçu İra M. Millstein'in tanımıyla; "Bir şirketin, hak sahipleri ve kamuoyunun menfaatlerine zarar vermeyecek şekilde, mali kaynakları ve insan kaynaklarını kendine çekmesini, verimli çalışmasını ve bu sayede de hissedarları için uzun dönemde ekonomik kazanç yaratarak istikrar sağlamasını mümkün kılan kanun, yönetmelik ve gönüllü özel sektör uygulamaları bileşimidir."

Bu tanımda ifade edildiği üzere kurumsal yönetim kavramı, kuruluşların paydaşlarına en fazla artı değeri sağlamasını amaçlayan ilkeler bütünüdür. Bu değeri yaratırken kuruluşun başarısını sürdürülebilir kılması ve paydaşlarının beklentisi olan şeffaflığı sağlayabilmesi, yine Kurumsal Yönetim İlkeleri'nin uygulanmasından beklenen temel faydalardır.

Finansal krizler ile şekillenen Kurumsal Yönetim İlkeleri, yeni düzenlemeler ve uygulamalar ile bir yaşam biçiminin aracı olarak gündemdeki yerini koruyor. İlkeler; düzenleyicilere, hükümetlere, özel sektör kuruluşlarına, kamu iktisadi teşebbüslerine ve sivil toplum kuruluşlarına yeni rol ve sorumluluklar yüklüyor ve bu roller arasındaki denge noktasını oluşturuyor. İçinde bulunduğumuz süreçte önemli olan, Kurumsal Yönetim İlkeleri'ne uygun bir yönetim yapısı oluştururken, bunu bir uyum süreci olarak ele almak yerine bir kurum kültürü olarak hayata geçirmektir.

Kurumsal yönetimin, özellikle toplum güveninin tesis edilmesindeki rolü konusunda görüşleriniz nelerdir?

Günümüzde doğrudan yabancı sermaye yatırımının çekim alanlarının en başında "Kurumsal Yönetim İklimi"

gelmektedir. Özellikle 2008 Wall Street finansal krizi sonrasında, kurumsal yönetim uygulamaları doğrudan yabancı sermayenin "pusulası" olmuştur.

Yatırımcılar, günümüzde kendi güvenliklerini kurumsal yönetim şemsiyesi altında görmektedirler. 2008 Wall Street'in hemen arkasından gelen Avrupa Birliği'ndeki finansal kaos bu konuda Türkiye'nin önünü açmıştır. Türkiye bu fırsatı Türk Ticaret Kanunu kapsamındaki kurumsal yönetim uygulamaları ile mutlaka değerlendirmelidir.

21. yüzyılda toplumun beklentisi olan adil, şeffaf, hesap verebilir, sorumlu yönetimler ancak Kurumsal Yönetim İlkeleri'ne uygun sistemlerin hayata geçirilmesi ile mümkündür.

Dünyada kurumsal yönetim alanında belirli bir çerçeveye oluşturmaya yönelik olarak yapılan çalışmalar hızla devam etmektedir. Bu konuda Dünya Bankası ve Ekonomik İş Birliği ve Kalkınma Örgütü (OECD)' nün özel sektör temsilcilerinin katılımı ile oluşturulan Global Kurumsal Yönetim Forumu (GCGF) öncü olarak faaliyet göstermektedir. Türkiye olarak biz ne durumdayız ve geldiğimiz noktada TKYD'nin rolü nedir?

OECD, 1999 yılında hazırladığı "OECD Kurumsal Yönetim İlkeleri" çalışması ile bu konuda uluslararası alanda lider konumdadır. Kurumsal Yönetim Forumu ve 2005 yılından bugüne iş birliğimizi sürdürdüğümüz CIPE - Center for International Private Enterprise gibi kuruluşlar, uluslararası alanda bölgesel projeler ile ülkelere destek olmaktadır. Bu kuruluşlar tarafından hazırlanan rehberlerin son derece detaylı bir içeriğe sahip olmasıyla birlikte, mülkiyet yapısındaki farklılıklardan dolayı ülkemizde de hakim olan aile şirketleri açısından

aynı şekilde uygulanmaları çeşitli zorluklar arz etmektedir. OECD Kurumsal Yönetim İlkeleri'nin önsözünde dönemin Genel Sekreteri Donald Johnston tarafından belirtildiği üzere "tek tip kıyafetin" herkese uyması beklenmemektedir.

Bu noktada, Türkiye Kurumsal Yönetim Derneği ve benzer misyonla faaliyet göstermekte olan diğer ülke sivil toplum kuruluşlarının önemi ortaya çıkmaktadır. Dağınık mülkiyet yapısına sahip kuruluşlar için oluşan ilkelerin Türkiye gibi, hisselerinin çoğunluğu belli bir kişi veya aile tarafından sahip olunan kuruluşlarda uygulanmasına yönelik uzmanlık geliştirerek, uygulamaya alınmada destek olacak rehber çalışmalar hazırlanması hayati önem taşımaktadır. TKYD, bölge ülkeleri tarafından da yakında takip edilen bu çalışmaları, üyelerinin gönüllü katılımları ve özverili çalışmaları ile ülkemiz kuruluşlarının faydasına sunmaktadır.

Kurumsal yönetim, Türk şirketleri için neden önemlidir?

Özellikle küresel pazarlarda etkin olabilmek, yeni pazarlarda ana oyuncular liginde yer alabilmek için "Kurumsal Yönetim İlkeleri" ön şart haline gelmiştir. Şirketlerimizin ve markalarımızın bu pazarlara uyum sağlayabilmesi, yerel destek elde edebilmesi, kural ve düzenlemelere uyum gösterebilmesi için "Kurumsal Yönetim İlkeleri" en önde gelen girdi olarak tanımlanmaktadır.

Geride bıraktığımız süreçte, gelişime açık birçok alanın mevcut olmasıyla beraber, önemli mesafeler alındığını gözlemliyoruz. Bilgi akışının hızlandığı, küresel ekonominin ani değişimlere açık olduğu ve sınırların olmadığı bir dönemdeyiz. Yaşanan ekonomik krizler bütün dünyayı etkisi altına alabiliyor. Böyle bir ortamda, şirketlerin ayakta kalmalarının veya küresel anlamda büyümelerinin ön şartı; kurumsal yönetim anlayışının, mutlak surette, kurumlarında işler olmasıyla açıklanabilir.

“ Son on yılda global çapta yaşanan iflaslar, kurumsal yönetim algısının Türk iş dünyasında daha fazla yaygınlaşmasını da beraberinde getirdi. Gerçekleştirdiğimiz zirvelerde ve Anadolu’da düzenlenen seminerlerde bunu çok daha net görebiliyoruz.”

Kurumsal yönetimin algılanışı ve yaşama geçirilmesi noktasında, Anadolu Seminerleri’nizdeki izlenimlerinize altını çizmek istediğiniz noktalar var mı?

Çalışma alanını Anadolu’ya da taşıyarak Türk ekonomisinin temel taşı olan aile şirketlerimize kurumsal yönetim anlayışını benimsemeleri noktasında katkı sağlamayı hedefledik. 2005 yılında başlayan Anadolu Seminerleri aracılığıyla, 24 ilde 1200 ana hissedar ve profesyonel yönetici ile birlikte olduk ve o tarihten bugüne, Yeni Türk Ticaret Kanunu ile oluşacak değişiklikleri kendilerine aktarmaktayız.

2011 yılında TÜSİAD, TÜRKONFED, TİDE ile birlikte oluşturduğumuz Aile Şirketleri Platformu ile de 4 ilimizi ziyaret ettik. İlgiliye karşılanan seminerlere önümüzdeki dönemde de devam etmeyi planlamaktayız. Seminerlerde aile şirketi yöneticilerimizin de yönetsel olarak birtakım iyileştirmelere ihtiyaç duyduklarının farkında olduklarını

mutlulukla tespit etmekteyiz. Yeni TTK’nın yasalaşma sürecinin Temmuz 2012’de tamamlanacak olması, bu konuda önemli bir motivasyon getiriyor. 2005 yılından bugüne, seminerlerimize katılan ve TKYD üyesi olarak gelişmeleri yakından takip eden kuruluşlarımızın bu süreci önceden tamamlayarak kendilerine önemli avantajlar yarattıklarını görmekten de ayrıca mutluluk duymaktayız.

Yeni TTK, Kurumsal Yönetim İlkeleri’nin uygulanmasına yönelik ne gibi yenilik ve açılımlar getiriyor? Kurumsal yönetim uygulamalarında hızlı bir değişim süreci yaşanacak diyebilir miyiz?

Kurumsal Yönetim İlkeleri açısından birçok uygulamayı hayata geçirecek olan Yeni TTK, Türkiye Büyük Millet Meclisi tarafından 14 Ocak 2011 tarihinde kabul edildi. Bu yasanın ülkemizde yeni bir dönemi başlatacağına inanıyoruz. 2011 yılında TÜSİAD iş birliğinde TÜRKONFED ve TİDE destekleriyle ilk etapta Kayseri, Ankara ve Mersin illerini kapsayan seminer programlarıyla, Yeni TTK ile çıkan uygulamaları tanıtmak ve uluslararası yönetim standartlarının Türkiye ekonomisinin temel taşı olan aile şirketlerince tanınması, benimsenmesi amacıyla bilinirlik yaratılmasını hedefledik.

“ Yeni Türk Ticaret Kanunu ile kurumsal yönetim anlayışı büyük önem kazanıyor. Kanun, Türk şirketlerinin yapısını güçlendirdiği gibi, finansal kaynaklara erişim imkanlarını da kolaylaştırıyor. Şirketlerin risk ve fırsatları daha iyi değerlendirmelerini sağlayacağını, ayrıca kayıtlı ekonomiye geçişi hızlandıracağını düşünüyoruz.”

İç denetim ve risk kavramları önem kazanıyor ve “risklerin erken tespiti ve denetimi” komitesi oluşturulması ile bu somutlaştırılıyor. Yönetim Kurulu üyeliği kriterlerinin oluşturulması, yine önemli bir adım olarak değerlendiriliyor. Tek kişilik anonim şirketleri ve yönetim kurulları, yine bizler açısından oldukça yeni kavramlar. TKYD çatısı altında bu konuyu farklı açılımlarla inceleyen üç farklı çalışma grubu bulunmakta ve düzenleyicilere, uygulayıcılara yönelik görüş bildirimleri ile geliştirilmeye açık alanlarda katkıda bulunmaktadır.

TKYD’nin 2012 yılına yönelik projeleri neler olacak? Dernek olarak şirketlerden yeterli destek alabiliyor musunuz? Vermek istediğiniz mesajlar nelerdir?

TKYD; sermaye piyasası kuruluşları, aile şirketleri ve futbol kulüpleri ile geliştirmekte olduğu kapsamlı yeni açılımlar ile gündemde olmaya ve yol göstericilik yapmaya devam edecektir. TKYD’nin kuruluş yılı olan 2003’ten bugüne faaliyetlerimiz değerlendirildiğinde, öne çıkan temel özelliğin, misyon ile uyumlu olan konuların sürekli takipte tutularak belli kazanımlar elde edilene kadar desteklendiğidir. Kurumsal Yönetim İlkeleri ve etrafındaki konuların, Uluslararası Raporlama Standartları gibi konular ile birlikte uzun soluklu projeler olarak ele alınmasının altındaki temel neden de budur.

TKYD, 450 bireysel ve 14 kurumsal üyenin desteğiyle çalışmalarını etkin bir şekilde sürdürmektedir. Ülkemizin saygın kuruluşlarının hissedar ve yöneticilerinden oluşan üyelerimizin sunduğu uzmanlık desteği bizler açısından çok değerli. Sivil toplum kuruluşlarının önemi tüm dünyada olduğu gibi Türkiye’de de artıyor ve artmaya devam edecek. Bu noktada faaliyetlerde etkinliği sağlamak amacıyla birbirini destekleyen misyonlara sahip sivil toplum kuruluşlarının işbirliklerine daha fazla önem vermeleri gerektiğini düşünüyorum. Kurumsal Yönetim İlkeleri, aile şirketlerinin bir sonraki kuşaklara uzanan yolculuğunun “sigortasıdır. Kuruluşlarımız; adillik, sorumluluk, şeffaflık ve hesap verebilirlik ilkelerini içselleştirebildikleri sürece geleceğe güvenle bakabilirler.

Türkiye Kurumsal Yönetim Derneği

Türkiye Kurumsal Yönetim Derneği (TKYD), kurumsal yönetim anlayışının ülkemizde tanınmasına ve gelişmesine katkıda bulunmak, en iyi uygulamalarıyla hayata geçirilmesini sağlamak amacıyla, 2003 yılından bu yana faaliyetlerini sürdürmektedir.

Kurumsal yönetimin, Türkiye’de özel ve kamu olarak bütün kurumlarca ana ilkeleriyle benimsenmesi, yerleşmesi, doğru uygulanması ve sürekli gündemde kalması için önderlik ve yol göstericilik yapmak misyonuyla hareket eden Türkiye Kurumsal Yönetim Derneği (TKYD), kurumsal yönetim anlayışının ülkemizde tanınmasına ve gelişmesine katkıda bulunmak ve en iyi uygulamalarıyla hayata geçirilmesini sağlamak amacıyla, 2003 yılında gönüllü bir sivil toplum örgütü olarak (dernek olarak) kurulmuştur.

Halka açık şirketlerle başlayan, daha sonra aile şirketlerinden kamu iktisadi teşebbüslerine, sivil toplum kuruluşlarından siyasi partilere ve spor kulüplerine kadar uzanan adil, şeffaf, hesap verebilir ve sorumlu yönetimlerin temel prensibi ve aracı haline gelen kurumsal yönetim, günümüz global iş dünyasında daha

da çok önem kazanıyor. Sayısı 450’ye yaklaşan yönetim kurulu üyesi ve üst düzey yönetici ile Türkiye’de kurumsal yönetimin geleceğini tartışmak için bir araya gelen TKYD, bu değişimi yakından izleyerek kamuoyunu bilgilendirme görevini ilk günden beri sürdürmektedir.

TKYD Dergisi, Kurumsal Yönetim Serileri araştırma raporları gibi hazırladığı süreli, süresiz yayınlar ve internet sitesi aracılığı ile bilgiye sürekli erişim sağlayan TKYD üyelerine sağladığı avantajlarla; özel temalı etkinlikler, yıl sonu toplantıları gibi sosyal aktivitelerde iletişim ağını genişletebilme, uluslararası konferans ve seminerlere ayrıcalıklı katılım imkanı, eğitim programları ile kişisel ve kurumsal gelişim, ve çalışma gruplarına üyelik fırsatları ile ortak uygulamaların parçası olma ve öneriler geliştirebilme faydaları sağlayarak, ülkemizde şirketlere kurumsal yönetim alanında bir çeşit yol gösterici misyonunu da üstleniyor.

TKYD’nin her yıl düzenlediği Kurumsal Yönetim Zirvesi ise, ülkemizde alanında ilk ve tek uluslararası platform olma özelliği ile her sektörden üye ve temsilciler tarafından yoğun ilgiyle takip edilmektedir.

www.tkyd.org

Daha fazla bilgi için:

Figen Tahiroğlu Würsching

Pazarlama ve Kurumsal İletişim Bölümü, Kıdemli Müdür

Tel: +90 212 317 74 00

e-posta: ftahiroglu@kpmg.com

Bankaların yurt dışında tahvil ihraç gerekçeleri ve vergisel teşvikler

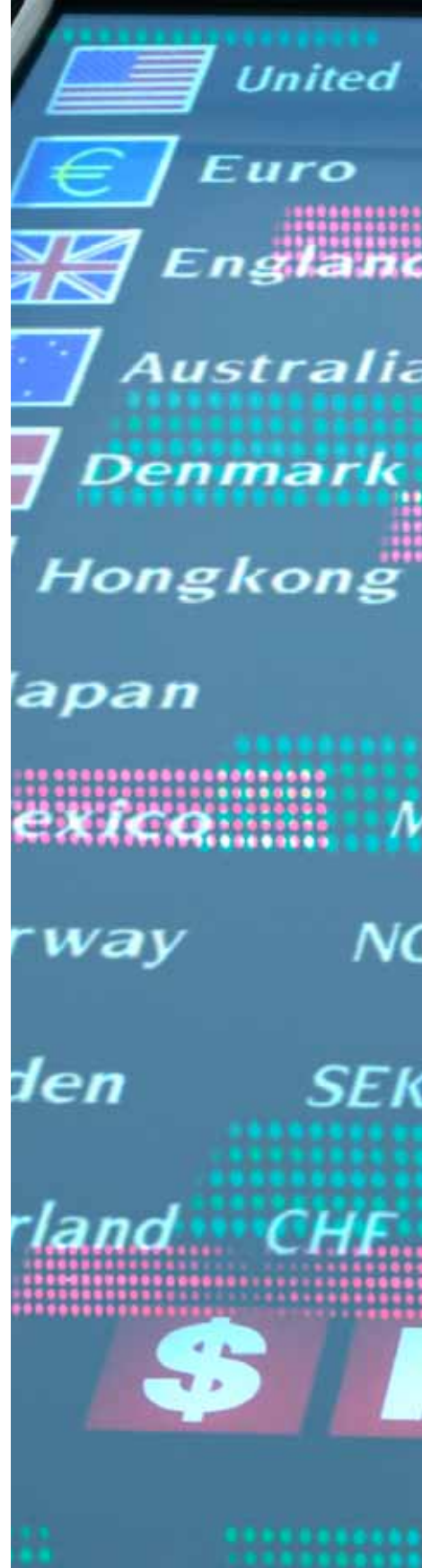

Abdulkadir Kahraman

Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurulu tarafından yayımlanan “3 Aylık Banka Bilgileri (son dönem karşılaştırmalı) 2011-Haziran” raporunda belirtildiği üzere, 2011 yılında global piyasalarda yaşanan çalkantılara karşın, Türkiye ekonomisi tahminlerin üzerinde bir büyüme performansı sergilemiştir. Türkiye ekonomisinin bu performansı, ekonominin güçlü iç talebi ile sağlanmış olup, sonucunda rekor bir cari açık ortaya çıkmıştır.

Bu gelişmeler üzerine, cari açığın daha fazla büyümesine engel olmak ve Türkiye ekonomisindeki bu ısınmanın önüne geçmek amacıyla bazı önlemler alınmıştır. Bunlardan bazıları sırasıyla, “konut kredilerinde, krediye konu gayrimenkullerin teminat oranlarının düşürülmesi”, “tüketici kredileri için uygulanacak genel karşılık oranlarının yükseltilmesi” ve “uzun vadeli tüketici kredileri için risk ağırlıklarının artırılması” BDDK tarafından alınan söz konusu kararlar olarak sayılabilir. Bu önlemler arasında en önemlisinin, bankacılık sektörünün yıl sonu itibarıyla, “sabit kur ile hesaplanan kredi büyüme oranının %25 ile sınırlandırılması” olduğu konusunda herkes hemfikiridir.

Bankaların büyüyen Türkiye ekonomisi içerisinde, kredi talebindeki artışa karşı, söz konusu kredileri hangi kaynaklarla ve hangi saikler ile sağladıkları önemlidir. Ancak, bu detaya geçmeden, bankaların 30.06.2011 itibarıyla aktif ve pasif kalemlerin kalan vadelerine göre gösterimi tablosuna bakmak faydalı olacaktır.

(Aşağıdaki tabloda yer alan oranlar Haziran 2011 raporundaki tutarlar esas alınarak hesaplanmıştır.)

Varlıklar / Yükümlülükler (Milyon TL)	Vadesiz	1 Ay	1-3 Ay	3-12 Ay	1-5 Yıl	5 Yıl +	Dağıtılamayan	Toplam
Varlıklar		•						
Nakit Değerler (Kasa, Efektif Deposu, Yoldaki Paralar, Satın Alınan Çekler) ve TCMB	78%	18%	3%	0%	0%	0%	0%	100%
Bankalar	23%	46%	7%	7%	8%	8%	0%	100%
Gerçeğe Uygun Değer Farkı Kâr veya Zarara Yansıtılan MD	1%	5%	9%	31%	36%	18%	0%	100%
Para Piyasalarından Alacaklar Satılmaya Hazır Menkul Değerler	0%	2%	3%	9%	56%	30%	0%	100%
Verilen Krediler	2%	15%	9%	25%	37%	12%	0%	100%
Vadeye Kadar Elde Tutulacak Yatırımlar	0%	0%	6%	9%	62%	24%	0%	100%
Diğer Varlıklar	9%	10%	1%	1%	2%	1%	77%	100%
Toplam Varlıklar	10%	13%	6%	16%	36%	14%	3%	100%
Yükümlülükler								
Bankalar Mevduatı	15%	55%	14%	12%	0%	0%	3%	100%
Diğer Mevduat	16%	59%	20%	4%	0%	0%	0%	100%
Diğer Mali Kuruluşlardan Sağlanan Fonlar	0%	11%	14%	33%	26%	16%	0%	100%
Para Piyasalarına Borçlar	0%	79%	7%	11%	2%	1%	0%	100%
İhraç Edilen Menkul Değerler	0%	4%	6%	47%	32%	12%	0%	100%
Muhtelif Borçlar	23%	70%	5%	1%	0%	0%	2%	100%
Diğer Yükümlülükler	5%	4%	1%	2%	5%	1%	82%	100%
Toplam Yükümlülükler	11%	46%	14%	8%	4%	2%	13%	100%
Net Likidite Açığı	-6.654	-368.051	-83.652	88.589	345.929	134.656	-110.817	0

Yukarıdaki tablodan da anlaşılacağı üzere, bankaların mevduat vadelerinin yaklaşık %70'i; 1 ayın altında iken, aynı vadeye sahip kredilerin oranı %20'ye dahi ulaşmamaktadır.

Yurt dışında tahvil ihracı bir ihtiyaç mıdır?

Türkiye'de bankacılık sistemi üç aylık dönemler itibarıyla banka ve grup bilgileri Haziran 2011'e göre, "... toplam mevduat, toplam aktiflerin % 57'sini finanse etmiştir. Mevduat dışı kaynakların, toplam aktiflere oranı ise % 25 olmuştur. Mevduat dışı kaynaklardaki artışta, bankalar tarafından

ihraç edilen tahviller ve repo işlemlerinden sağlanan fonlardaki büyüme dikkat çekmektedir."

Bu tespit ışığında, bankalar aktif ve pasif kalemler arasındaki "vade uyumsuzluk" riskini bertaraf etmek için mevduat dışı kaynaklara yönelmişlerdir. Bir önceki paragrafta belirttiğimiz raporun Haziran 2011 yükümlülük (pasif) tutarları ile Haziran 2010 yükümlülük (pasif) tutarları karşılaştırılmalı olarak incelendiğinde, 2010 Haziran döneminde "0" olan YP tahvil tutarı, Haziran 2011 tarihi itibarıyla "5,307" milyon tutarına ulaşmıştır. Raporun detaylarını incelediğimizde, 5,307 milyon

tutarının "mevduat" bankalarına ait olduğu görülmektedir. Daha detaya inildiğinde, "kamusal sermayeli bankalar"ın bu tutar içindeki payının "0", "özel sermayeli bankalar"ın payının "4,483" milyon, "yabancı sermayeli bankalar"ın payının ise "824" milyon olduğu anlaşılmaktadır.

¹ Türkiye'de Bankacılık Sistemi Üç Aylık Dönemler İtibarıyla Banka ve Grup Bilgileri Haziran 2011 Raporu, Ağustos 2011, Tablo 3 -Aktif ve Pasiflerin Kalan Vadelerine Göre Gösterimi.

² Türkiye'de Bankacılık Sistemi Üç Aylık Dönemler İtibarıyla Banka ve Grup Bilgileri Haziran 2011 Raporu, Ağustos 2011, sayfa 3.

Pasifler (Milyon TL)

	Haziran 2011			% Dağ.	Haziran 2010			% Dağ.
	TP	YP	Toplam		TP	YP	Toplam	
Mevduat	451,472	208,576	660,048	60.2	384,760	157,657	560,417	64.4
Bankaların dah. olduğu Risk Grubunun Mevduatı	12,689	13,496	26,185	2.4	10,478	9,855	20,333	2.3
Diğer	483,783	195,080	633,863	57.8	374,281	165,802	540,084	62.1
Alım Satım Amaçlı Türev Finansal Borçlar	1,979	1,811	3,789	0.3	1,983	1,159	3,142	0.4
Alınan Krediler	16,054	95,393	111,447	10.2	13,151	65,022	78,174	9.0
Para Piyasalarına Borçlar	83,000	23,394	106,394	9.7	41,662	15,027	56,689	6.5
Bankalara Para Piyasalarına Borçlar	0	0	0	0.0	0	475	475	0.1
İMKB Takasbank Piyasasından Borçlar	117	0	117	0.0	38	0	38	0.0
Repo İşlemlerinden Sağlanan Fonlar	82,882	23,394	106,276	9.7	41,624	14,552	56,176	6.5
İhraç Edilen Menkul Kıymetler (Net)	8,518	5,307	13,285	1.3	165	0	165	0.0
Bonolar	7,042	0	7,042	0.6	114	0	114	0
Varlığa Dayalı Menkul Kıymetler	0	0	0	0	0	0	0	0
Tahviller	1,475	5,307	6,782	0.6	52	0	52	0

Bankaların pasiflerinde bir yıl içinde görülen bu değişimin başlıca nedenleri kısaca aşağıdaki gibi özetlenebilir:

- Türk ekonomisindeki tasarruf yetersizliği ve mevduatların kredi talebinin gerisinde kalması,
- Kredi ve mevduatlardaki vade uyumsuzluğu (mevduatlardaki vadenin kredilere kıyasla oldukça kısa olması),
- Tahvil faizlerinin faiz oranlarının, mevduata göre düşük olması,
- Kaynak çeşitlendirmesi ve sendikasyon kredilerindeki riskler.

Uzun vadeli yurt dışı tahvil ihracı teşvik ediliyor mu?

Bankalar, yukarıda açıklanan nedenlerle, yurt dışında tahvil ihracına, vergi mevzuatından kaynaklanan yükleri göze alarak girmişlerdir. Akabinde, 2010/1182 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yapılan değişiklikle, ihraç edilen tahvillerin vadelerine bağlı olarak farklı stopaj oranları belirlenmiştir.

Böylece, banka veya banka olmayan tam mükellef kurumlar tarafından, yurt dışında ihraç edilen tahvillerden elde edilen faiz gelirlerinin vergilendirilmesinde, tahvil

vadesine bağlı oranlar baz alınarak stopaj yapılması esas benimsenmiştir. Yapılan düzenlemede, “kaynak maliyetlerinde vadeye bağlı olarak finansman maliyetlerinin düşürülmesi” ilkesi esas ile hareket edilmiştir.

Bu düzenlemeye göre, yurt dışında ihraç edilen tahvillere ilişkin, ödenen faiz tutarları üzerinden aşağıdaki oranlarda stopaj yapılması gerekmektedir:

Vade	Stopaj oranı
1 yıla kadar olan tahvil faizlerinden	% 10
1 yıl ile 3 yıl arası olan tahvil faizlerinden	% 7
3 yıl ile 5 yıl arası olan tahvil faizlerinden	% 3
5 yıl ve daha uzun olan tahvil faizlerinden	% 0

Bankaların yurt dışında tahvil ihracının, yukarıda belirttiğimiz gerekçeler çerçevesinde devam edeceği kanaatindeyiz. Benzer uygulamanın “katılım bankaları” tarafından “sukuk” işlemlerinde, aktif bir şekilde hayata geçirileceği düşüncesindeyiz.

Daha fazla bilgi için:

Abdulkadir Kahraman
Vergi Hizmetleri Bölüm Başkanı,
Ortak, YMM
T: +90 212 317 74 50
E: akahraman@kpmg.com

Yeni TTK Düzeninin Denetim ve Kurumsallaşmaya, Kayıt Dışına Etkileri

Hakan Ölekli

Zeliha Güler

Yeni Türk Ticaret Kanunu (YTTK), 13 Ocak 2011 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi tarafından kabul edildi. Yeni TTK, ticari işletmelere önemli zorunluluklar getirmektedir. Kanun hükümlerinin büyük bölümü 1 Temmuz 2012 tarihinde, muhasebe standartlarına ilişkin hükümleri ise 1 Ocak 2013 tarihinde yürürlüğe girecektir.

Yeni TTK'nın merkezinde kurumsal yönetim ve kurumsallaşma kavramları bulunmaktadır. Tüm şirketler için kanunla beraber gündeme gelen bu kavramlar, şirketlerin yapılarını gözden geçirmelerini ve kanuna uygun hale getirmelerini zorunlu kılmaktadır. Ticaret Kanunu'nda yapılan değişikliklerin temelinde, ülkemizde yüksek düzeyde olan kayıt dışı ekonominin kayıt altına alınabilmesi amacı yatmaktadır.

Globalleşen dünyada finansal tablo kullanıcılarının en önemli sorunlarının başında, farklı muhasebe uygulamaları

gelmektedir. Kuruluşu 1973 yılına dayanan ve eski adı Uluslararası Muhasebe Standartları Komitesi olan Uluslararası Muhasebe Standartları Kurulu (International Accounting Standards Board – "IASB"), muhasebe uygulamalarının tüm dünyada standart hale getirilmesine yönelik çalışmalar yapmaktadır. Uluslararası Finansal Raporlama Standartları ("UFRS") ve Uluslararası Muhasebe Standartları ("UMS"), öncelikli olarak Avrupa Birliği ülkelerinde kabul görmüş ve bölgede standart muhasebe uygulamalarına olanak tanımıştır. Günümüzde, dünyada pek çok işletme bu standartlara uygun olarak finansal tablolar hazırlamaktadır.

Bugün, dünyada 120 civarındaki ülkede kısmen veya tamamen bu standartlar uygulanmaktadır.

Amerika Birleşik Devletleri'nde uygulanan genel kabul görmüş muhasebe standartları ("US GAAP") ile

UFRS arasındaki farkların giderilmesine ilişkin çalışmalar da devam etmektedir. Böylelikle, dünyada muhasebe uygulamalarında neredeyse tam bir yeknesaklık oluşacaktır.

Yeni TTK ile beraber, ülkemizde muhasebe uygulamaları tüm şirketleri kapsayacak şekilde, işte bu standartlara, yani UFRS ve UMS'ye uygun hale gelecektir.

Aslında ülkemiz bu standartlara yabancı değildir. Ülkemizde, Sermaye Piyasası Kurulu ("SPK") ve Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu ("BDDK") kapsadıkları şirketlerde uygulanmak üzere, UFRS ve UMS ile uyumlu olan Türkiye Finansal Raporlama Standartları'nı ("TFRS") ve Türkiye Muhasebe Standartları'nı ("TMS") daha önce yürürlüğe koymuşlardır. Fakat, diğer çoğu şirket bu standartlar hakkında yeterli bilgi ve tecrübeye sahip değildir.

Artık, Yeni TTK ile beraber ticari işletmeler, ticari defterlerini dünyadaki uygulamalara uygun olan TFRS ve TMS hükümlerine göre tutacaklar. Bu kanun ile amaçlanan en önemli konulardan birisi de; Türkiye'de kurulu şirketlerin doğru, güvenilir ve karşılaştırılabilir muhasebe sonuçlarına ulaşmasını sağlamaktır. Kanun, şirketlerin şeffaflaşmalarını da sağlayarak, şirketlerin finansal durum ve faaliyet sonuçlarını yansıtan global standartlara göre hazırlanmış yıllık finansal tablolarını internet sitelerinde yayınlamalarını gerekli kılmıştır. Ancak, şirketlerin söz konusu finansal tablolarının gerçeği doğru ve dürüst bir şekilde yansıtmayı yansıtmadığını görüşe bağlamak için de Uluslararası Denetim Standartları'na göre yapılacak bağımsız denetimi bütün sermaye şirketleri için zorunlu kılmıştır. İşte bu sayede, şirketlerimiz uluslararası alanda rekabet güçlerini daha da arttırabilecek ve istedikleri kaynaklara, müşterilere ve tedarikçilere daha rahat ulaşabileceklerdir.

Yeni TTK ile amaçlanan bu noktaların en tepesinde, aslında kayıt dışı ekonominin azaltılması bulunmaktadır. Türkiye'de kayıt dışı ekonomi, yıllardır çözüme kavuşturulamamış en önemli meselelerden biridir. Türkiye, kayıt dışı

ekonomi açısından dünyanın önde gelen ülkelerindendir. Tüm dünyada kayıt dışı ekonomiye bakıldığında, ülkelerin gelişmişlik düzeyleri ve kayıt dışı ekonomileri arasında bir paralellik mevcuttur. Gelişmiş ülkelerde %5 - %15 aralığında olduğu tahmin edilen kayıt dışı ekonominin, ülkemizde %30 civarında olduğu tahmin edilmektedir. Kayıt dışı ekonominin azaltılması; vergi kayıplarının önlenmesi ve ekonominin gerçek boyutlarının ortaya çıkarılması açısından önemlidir.

Bugüne kadar SPK ve BDDK kapsamında olmayan şirketlerde, yeknesak muhasebe uygulamalarının olmaması, denetimlerin düşük seviyede olması ve şirketlerin şeffaf bir yapıya sahip olmamaları; şirketlerin kayıt dışı ekonomiye yönelmelerine sebep olmaktadır. Ama ülkemizde kayıt dışı ekonomiye ilişkin çalışmalarda temel olarak denetimlerin azlığı sebebiyle yakalanma olasılığının az olması ve yakalanma durumunda cezaların caydırıcı olmamaları, şirketlerin kayıt dışı olarak faaliyetlerini sürdürmeye yöneldiklerine işaret etmektedir. Bu durumun bir sonucu olarak, son yıllarda kayıt dışı ekonomi ile mücadelede daha çok denetim bağlantılı önlemlere yer verildiği görülmektedir. Kayıt dışı ekonomi ile mücadelenin temelinde, etkin denetim sistemleri ve caydırıcı cezalar bulunmaktadır.

Kayıt dışı ekonominin, şirketlerin kendileri için de önemli olumsuz sonuçları bulunmaktadır. Kayıt dışı faaliyetleri olan işletmeler, finansal bilgilerini eksik tuttukları ve de uluslararası standartlara uygun tutmadıkları için finansman sağlama, uluslararası ortak alma / ortaklık kurma konusunda problemler yaşamaktadır.

Ayrıca kayıt dışı ekonomi, şirketler arasında haksız rekabete sebep olmakta, kayıt içi çalışan şirketler bu haksız rekabetten olumsuz şekilde etkilenmekte ve cezalandırılmaktadır.

Kayıt dışı ile mücadelenin temelini oluşturan etkin denetim sistemlerinin; oluşturulması, kaynak sıkıntısı ve kaynakları tüm şirketleri kapsayacak şekilde arttırmanın zorluğu sebebiyle, sadece kamu denetimleri ile sağlanması pek mümkün gözükmemektedir. Kamu kuruluşlarının denetimlerinden geçen mükelleflerin, tüm mükellefler içerisinde çok düşük bir orana sahip olduğu bilinmektedir. Bu nedenle, bağımsız dış denetim zorunluluğu ile beraber artık bütün sermaye şirketlerini kapsar hale gelmekte olup, tüm sermaye şirketlerinin kayıt dışı ekonomiyi terk etmesine zorlayıcı bir sistem oluşturanın sağlam temelleri de atılmış olacaktır.

Şirketlerin bağımsız denetimlere hazır olabilmesi için, öncelikle kurumsal yönetim ilkelerine önem verip, finansal tablolarında, güvenilir ve gerçek bilgi üretebilmeyi sağlayacak gerekli iç kontrol ve denetim mekanizmalarını hayata geçirmeleri ve uluslararası standartlarda finansal tablolarını oluşturmaya başlamaları gerekmektedir.

Her ne kadar Yeni TTK'nın bu konulara ilişkin hükümleri 1 Ocak 2013'ten itibaren yürürlüğe girecek olsa da, ilk hazırlanacak finansal tabloların karşılaştırmalı dönemi 31 Aralık 2012 olacak olup, 31 Aralık 2011 itibarıyla de yukarıda belirtilen standartlarda bir açılış bilançosunun hazırlanması gerekmektedir. Bu nedenle, şirketlerin bu düzenlemeler ile ilgili olarak bir an önce harekete geçmesi, ileride ortaya çıkabilecek sorunların engellenmesi açısından faydalı olacaktır.

Daha fazla bilgi için:

Hakan Ölekli

Denetim, Direktör

Tel: +90 212 317 74 00

e-posta: holekli@kpmg.com

Daha fazla bilgi için:

Zeliha Güler

Denetim, Müdür

Tel: +90 212 317 74 00

e-posta: zguler@kpmg.com

Ayhan Üstün

Türkiye'nin Taraf Olduğu Uluslararası Vergi Anlaşmalarında Son Durum

Çifte Vergilendirmeyi Önleme (ÇVÖ) Anlaşması Nedir?

Küreselleşen ekonominin bir unsuru olarak, kendi mukim bulunduğu ülke dışında başka ülkelerde de faaliyet gösteren ve gelir elde eden kişi ve kurumların önündeki en önemli risklerden bir tanesi, muhatap oldukları ülkelerin iç vergi politikaları sebebi ile aynı gelir üzerinden birden çok ülkede ayrı ayrı vergilendirilme ihtimalidir. Bu, eğer önüne geçilmezse, ülkeler arası iş yapma ve serbest dolaşım imkanını kısıtlayabilecek önemli bir risktir.

“ÇVÖ anlaşmaları (Double Tax Treaty), taraf ülkelerin karşılıklı olarak ve belirli koşullar altında vergilendirme yetkilerinin sınırlandırılması ve taraf ülkelerde gelir elde eden kişi ve kurumların aynı gelir üzerinden iki defa vergilendirmesinin engellenmesi esasına dayanmaktadır. Bu yolla girişimcilerin sınır ötesi yatırım ve iş imkanlarında karşılaşacakları vergilendirme rejimi, ülkelerin iç mevzuatının üstünde hüküm ifade eden uluslararası bir rejime oturtulmuş olmaktadır.”

ÇVÖ Anlaşmalarının Uygulandığı Gelir Türleri Nelerdir?

ÇVÖ anlaşmaları, prensip olarak, kişi ve kurumların geliri üzerinden alınan vergilere uygulanmaktadır. Dolaylı vergiler olarak adlandırabileceğimiz KDV, ÖTV, Gümrük Vergisi, Damga Vergisi vb. vergi türleri ÇVÖ anlaşmalarının kapsamı dışındadır. ÇVÖ anlaşmaları uygulaması ile elde edilebilecek belli başlı menfaatler aşağıda özetlenmiştir (OECD anlaşma modeli çerçevesinde):

- Kişinin vergisel amaçlı olarak hangi ülkede mukim olduğunun belirlenmesi ve bu konuda ihtilafların giderilmesi
- Ticari kazancın hangi şartlar altında ve hangi taraf ülkede vergilendirilebileceğinin belirlenmesi (Deniz, hava ve kara taşımacılık faaliyetlerinden elde edilen ticari kazanç için özel hükümler bulunmaktadır.)

- Temettü (kar payı) gelirlerinin tanımı ve uygulanabilecek vergi oranlarının sınırlandırılması
- Gayrimenkul Sermaye İratları, Menkul Sermaye İratları ve Gayri Maddi Hak Bedellerinin Vergilendirilmesi prensipleri ile uygulanabilecek vergi oranlarının sınırlandırılması
- Sermaye değer artış kazançlarının vergilendirilmesi prensibi
- Bağımlı faaliyetlerden elde edilen gelirler (ücret geliri) için vergilendirme yetkisinin hangi şartlar altında, hangi ülkede olacağının belirlenmesi
- Serbest meslek faaliyetlerinden elde edilen gelirlerin tanımı ve vergilendirme yetkisinin hangi şartlar altında, hangi ülkede olacağının belirlenmesi
- Özel durumlar (direktörler, sanatçı ve sporcular, öğrenciler, emekliler, kamu

hizmetlileri, öğretmen ve öğrenciler vb) için yapılan ödemelerin vergilendirme prensibi

- Diğer gelirler (diğer maddelerde kapsanmayan gelirler) için uygulanacak genel vergilendirme prensibinin belirlenmesi

Çifte Vergilendirmeyi Önleme Yöntemleri

ÇVÖ anlaşmaları, çifte vergilendirmeyi önlemenin 2 ana yöntemini belirlemiştir:

- **İstisna Yöntemi:** Vergilendirme yetkisinin ÇVÖ anlaşması ile bir taraf ülkeye verilmesi durumunda, diğer ülkenin elde edilen geliri vergiden istisna etmesi.
- **Mahsup Yöntemi:** Her iki taraf ülkenin de vergilendirdiği bir gelir için, yurt dışında ödenen vergilerin gelirini elde eden kişinin mukim olduğu ev sahibi ülkedeki vergi yükünden düşülmesi yöntemi.

Türkiye Vergi İdaresi'nin, özellikle AB üye ülkeleri ile olan ÇVÖ anlaşmalarını uyumlulaştırma çabası içinde; eski anlaşmaları gözden geçirip, yenileme girişimleri olduğu görülmektedir. Bu kapsamda, 2010 yılında Türkiye ve Avusturya arasında revize edilen anlaşma yürürlüğe girmiş, 2011 yılı içinde ise Finlandiya ile Türkiye arasında revize vergi anlaşması imzalanmıştır.

Söz konusu düzenlemeler, OECD model çerçevesinde olan anlaşmaların 22. maddesinde yer almaktadır. Türkiye'nin taraf olduğu ÇVÖ anlaşmalarında, ülkeler ve vergi türleri bakımından farklılık görülmeyle birlikte, genellikle Mahsup Yöntemi'nin tercih edildiği görülmektedir.

ÇVÖ anlaşmalarının iç vergi kanunlarında yer alan istisna hükümleri ile birlikte işletilmesi sonucu ek vergi avantajları da sağlanabilir. Örneğin, ÇVÖ anlaşmasının vergileme yetkisi verdiği ülkenin iç vergi hukuku, söz konusu geliri istisna ediyor veya düşük oranda vergiliyorsa, elde edilen gelirin üzerindeki toplam vergi yükünün azaltılması gibi bir sonuca ulaşılabilir.

Türkiye'nin Hangi Ülkelerle ÇVÖ Anlaşmaları Vardır?

Türkiye'nin Eylül 2011 itibari ile 73 ülke ile ÇVÖ anlaşması bulunmaktadır (bakınız: ekli liste). 5 yeni ÇVÖ Anlaşması imzalanmış olmasına rağmen, henüz yürürlüğe girmemiştir (Avustralya, Brezilya, İsviçre, Filipinler ve Malta). Bu anlaşmaların, ilgili hukuki süreçlerin tamamlanmasını takiben, 1 Ocak 2012'de yürürlüğe girmesi beklenmektedir.

Türkiye ile Almanya arasındaki ÇVÖ anlaşmasının durumundan, özel olarak bahsetmek gerekmektedir.

Türkiye - Almanya ÇVÖ anlaşması, Almanya'nın aleyhine sonuç veren bazı hükümlerin revize edilmesi talebi ile, Almanya vergi makamları tarafından 2010 yılı içinde iptal edilmiş ve 1 Ocak

2011 itibariyle yürürlükten kaldırılmıştır. Almanya ile Türkiye arasında yeni vergi anlaşması görüşmeleri yapılmış ve revize anlaşma, iki ülke makamları arasında mutabakata varılmasını takiben 19 Eylül 2011'de Almanya'da imzalanmıştır. Söz konusu anlaşmaya ilişkin onay süreçlerinin 2011 yılı sonuna kadar tamamlanması ve anlaşmanın 1 Ocak 2011 itibariyle (geçmişe yönelik olarak) yürürlüğe girmesi beklenmektedir.

Ancak Türkiye'nin en önemli dış ticaret ortakları arasında bulunan Almanya ile Türkiye arasında, anlaşmanın yürürlükte olmadığı ara dönemde işlemler yapılmaya devam edilmiştir. Bu dönemde yapılan işlemler ve bunların üzerinde uygulanan vergilerin anlaşmanın geçmişe yönelik olarak yürürlüğe girmesinden sonra nasıl düzeltilileceği konusunda vergi idaresinin bir açıklama yapması beklenmektedir.

Türk Vergi Hukuku'nda ÇVÖ Anlaşmaları

Türk Vergi Hukuku'nda, ÇVÖ anlaşmalarına gerekli önemin verildiğini söylemek zordur. İlk vergi anlaşmalarının imzalandığı 1970'li yıllardan bugüne kadar, konu ile 1 tanesi kısmen geçerliliğini yitirmiş 2 adet tebliğ ve 1 adet sirküler dışında, ÇVÖ anlaşmalarının iç vergi hukukunda uygulanmasına yönelik herhangi bir destekleyici mevzuat veya rehber yayımlanmamıştır. Konu ile ilgili mükelleflerin sorduğu sorulara istinaden verilen özlere göre ise, ÇVÖ anlaşmalarının belirli alanları ile sınırlı kaldığı ve uygulamada görülen sorunları gidermekten uzak olduğu söylenebilir.

Yargı tarafından verilen kararlarda ve içtihatlarda da maalesef vergi idaresinin ötesinde bir birikim gözlemlenmemektedir. Mevcut durumda, vergi anlaşmalarının sağladığı avantajlardan yararlanan bir kişi veya kurumun, anlaşma hükümlerine aykırı bir yorumla, Türkiye Vergi İdaresi'nce tarhiyata maruz kalması ve söz konusu tarhiyat (ve cezanın) ÇVÖ anlaşmasını uluslararası kabul gören normlarda yorumlayamayan bir yargı kararı ile onaylanması riski, maalesef mevcuttur.

Söz konusu riskin giderilmesi için ikincil mevzuat, yorum ve rehberler ile desteklenmiş bir uluslararası vergilendirme rejimi ortaya konulması, gerek Türkiye'ye gelen / gelmek isteyen yabancı sermaye; gerekse Türkiye dışında yatırım yapan / yapmak isteyen yerli girişimcilerimiz için önemli bir risk faktörünü ortadan kaldıracak, sınır ötesi yatırımların önünü daha da açacaktır.

Sonuç: Sınırların ötesinde vergi, bir yük de olabilir, avantaj da...

Türkiye'de yerleşik ve yurt dışı kaynaklı gelir elde eden veya tam tersi yabancı kaynaklı, ama Türkiye'de gelir elde eden kişi ve kurumlar; söz konusu diğer ülke ile Türkiye arasında ÇVÖ anlaşması olması durumunda, elde ettikleri gelirin iki ülkede ayrı ayrı vergilendirilmesini engelleyebilirler. Aynı zamanda, ÇVÖ anlaşmalarının iç vergi kanunlarında yer alan istisna hükümleri ile birlikte işletilmesi sonucu ek vergi avantajları da sağlanabilir.

“ KPMG Türkiye Uluslararası Vergilendirme Ekibi olarak, KPMG’ nin global üye firmaları ile yakın çalışma ilişkisi içinde müşterilerimiz için en efektif vergisel yapılanma alternatiflerini araştırıp, bunların uygulanabilir iş modellerine dönüştürülmesi konusunda bir bilgi merkezi olmayı ve uluslararası ölçekte sahip olduğumuz derin bilgi ve tecrübeyi değere dönüştürmeyi hedefliyoruz. ”

Türkiye ile ÇVÖ Anlaşmaları Yürürlükte Olan Ülkeler

- Avusturya
- İrlanda
- Güney Kore
- Ürdün
- Tunus
- Romanya
- Hollanda
- Pakistan
- Birleşik Krallık
- Finlandiya
- K.K.T.C.
- Fransa
- İsveç
- Belçika
- Danimarka
- İtalya
- Japonya
- B. Arap Emirlikleri
- Macaristan
- Kazakistan
- Makedonya
- Arnavutluk
- Cezayir
- Moğolistan
- Çin
- Hindistan
- Malezya

- Mısır
- Polonya
- Türkmenistan
- Azerbaycan
- Bulgaristan
- Özbekistan
- Birleşik Devletler
- Ukrayna
- İsrail
- Beyaz Rusya
- Rusya
- Kuveyt
- Slovakya
- Endonezya
- Litvanya
- Hırvatistan
- Moldova
- Singapur
- Kırgızistan
- Tacikistan
- Sudan
- Çek Cumhuriyeti
- Bangladeş
- Letonya
- İspanya
- Slovenya
- Yunanistan
- Suriye
- Estonya
- Tayland

- Lüksemburg
- İran
- Suudi Arabistan
- Lübnan
- Fas
- Güney Afrika Cumh.
- Portekiz
- Sırbistan Karadağ
- Etiyopya
- Bahreyn
- Katar
- Bosna Hersek
- Kanada
- Yeni Zelanda
- Norveç
- Umman

Daha fazla bilgi için:

Ayhan Üstün

Vergi, Ortak

Tel: +90 212 317 74 50

e-posta: ayhanustun@kpmg.com

Yeni TTK ve E-Kurumsal Yönetişimin Başarı Faktörleri

Dr. Leyla Keser Berber

“Bilgi Güvenliği, Kişisel Verilerin Korunması ve Siber Güvenlik”

E-Kurumsal Yönetişime İlişkin Hükümler

6103 sayılı Kanun, md. 43 hükmü uyarınca 1/7/2012 tarihinde yürürlüğe girecek olan Yeni TTK, “E-Kurumsal Yönetişim”e ilişkin olarak;

- 1524. maddede “internet sitesi”
- 1525. maddede “kayıtlı e-posta”
- 1527. maddede ise “elektronik ortamda kurullar”a ilişkin hükümler ihtiva etmektedir.

Tüm bu konular, aynı zamanda şeffaflık, kamuya aleniyet ve hesap verilebilirlik gibi diğer kurumsal yönetim ilkelerinin yerine getirilmesine de büyük ölçüde katkıda bulunan bileşenlerdir.

E-Kurumsal Yönetişim ve Başarı Faktörleri Üçgeni

Yeni TTK, e-kurumsal yönetişimin başarı faktörleri olarak belirlediğimiz bilgi güvenliği, kişisel verilerin korunması ve siber güvenlik üçgenine ilişkin olarak, 1526. maddesinde temel bir hüküm ihtiva etmektedir. Md. 1526/f.3 ve 4 hükümlerine göre; Yeni TTK'nın zorunlu tuttuğu bütün işlemler elektronik ortamda güvenli elektronik imza ile yapılabilecektir. Yeni TTK'da aksi belirtilmediği sürece tüm hükümler emredici nitelikte olduğu için, kanunun zorunlu kıldığı bu işlemleri yapan kişilerin kimliklerinin tespiti açısından güvenli elektronik imza; bu işlemlerin ne zaman yapıldığının tespiti açısından da zaman damgası kullanılacaktır. Kanunun bu hükmü, gerek bilgi güvenliği, kişisel verilerin korunması gerek siber güvenliğin sağlanması adına oldukça önemli bir kriterdir. Bilindiği üzere, güvenli elektronik imza veya mobil imza ve zaman damgası, 5070 sayılı Elektronik İmza Kanunu ile hayatımıza girmiş olan teknolojilerdir.

E-Kurumsal Yönetişim'in dayandığı sütunlardan biri olan "internet sitesi" açısından; asgari olarak 1524. maddede belirtilen öğeleri barındıran internet sitesinin, üçüncü kişilere karşı sitede yer

alan bu bilgilerin bütünlük, güvenilirlik ve erişilebilirliklerini; siteyi ziyaret eden kullanıcılara ilişkin olarak da kişisel verilerin korunmasına ilişkin bir hukuki güvenceyi sağlamış olması gereklidir.

Sitede paylaşılan bilgilerin bütünlük, güvenilirlik ve erişilebilirlikleri güvenli elektronik imza ve zaman damgası ile sağlanacaktır. Siteyi ziyaret eden kullanıcılara karşı ise, şirketin mahremiyet ilkeleri (privacy policy) dökümanı ile kişisel verilerin korunmasına ilişkin kurumsal politikasının ne olduğunu açıklaması gerekli olacaktır.

İkinci sütun olan "kayıtlı e-posta"ya ilişkin olarak; Yeni TTK md. 1525/f.2'nin yaptığı atfa istinaden, 25.8.2011 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanan yönetmelik ve tebliğ ile konu, Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu (BTK) tarafından regüle edilmeye başlanmıştır. Söz konusu tebliğde başarı faktörleri üçgenine ilişkin olarak, kayıtlı e-posta sisteminin özü olan ETSI standartları dışında, bilgi güvenliğine ilişkin olarak ISO/IEC 27001, veri korumasına ilişkin olarak BS 10012, iş sürekliliğine ilişkin olarak 27031, herkes için erişilebilirliğe ilişkin olarak da W3C'nin Web Content Accessibility Guidelines standartlarına atıf yapılmıştır. Bunun yanı sıra; kayıtlı e-posta

sisteminde, elektronik haberleşmenin tüm aşamaları hukuken geçerli delil yaratılması amacıyla, güvenli elektronik imza ve zaman damgası ile kayıt altına alınmaktadır.

Üçüncü sütun olan "elektronik ortamda kurullar" açısından ise; Yeni TTK 1527. maddesinde başarı faktörlerini sağlaması gereken iki hususu birbirinden ayırmıştır. Bunlardan ilki, e-kurul bilişim sistemine ilişkindir. Kanuna göre, bu sistemin etkin katılmaya elverişliliğinin teknik bir raporla kanıtlanması gerekli olacaktır. Teknik raporda, e-kurul bilişim sisteminin gizlilik, güvenlik, bütünlük, erişilebilirlik gibi temel bilgi güvenliği kriterlerinin yanında, sistemin, kişisel verilerin korunması açısından da standartlara uyumlu olup olmadığının belirtilmesi gerekli olacaktır. İkinci husus ise; oyunun gerçek sahibi tarafından kullanılmasının temin edilmesidir. Bu açıdan da hem şirketin hem de e-kurul sisteminin güvenli elektronik imza ve zaman damgası ile birlikte oy kullanılmasını öngörmesi zorunlu olacaktır.

“Gerek mevcut gerekse Yeni TTK’da “siber güvenlik”le doğrudan ilintili, açık herhangi bir hüküm mevcut değildir. Ancak; “stuxnet” virüsü ile başlayan, Comodo’ya ait ssl sertifikalara yönelik olarak gerçekleştirilen ve son olarak Hollanda’lı Diginotar’ın ssl sertifikalarının hacklenmesiyle devam eden ve edecek olan siber saldırı ve tehditler, bilgi güvenliğinin ötesinde siber güvenlik olgusuna da dikkatlerimizi yönlendirmemiz gerekmektedir.”

Mevcut TTK ve Başarı Faktörleri Üçgeni

Hali hazırda yürürlükte olan TTK’da, 12 Nisan 2011 tarihli Resmi Gazete’de yayımlanan 6215 sayılı kanunla yapılan değişiklikler başarı faktörleri üçgenine ilişkin olarak bazı hükümler ihtiva etmektedir.

Örneğin; mevcut TTK’nın 28. maddesinin 1. fıkrasından sonra gelmek üzere eklenen fıkralara ilişkin 13. maddeye göre: “Ticaret sicili kayıt işlemlerinin elektronik ortamda yapılması için, toplanması ve işlenmesi gerekli olan kişisel veriler, kişisel verilerin korunması ve bilgi güvenliğinin sağlanmasına ilişkin tedbirler mevzuata uygun bir şekilde alınarak korunur”.

Bu hüküm doğrultusunda, ticaret sicillerinden aleni olarak erişilebilen kişisel veriler açısından bir sınıflandırma yapılmalı ve bilgi güvenliği kriterleri öngörülerek sicildeki kişisel verilere erişim kademelendirilmelidir. Anayasa madde 20/f.3’ün özel uygulama alanlarından biri olan bu hüküm, “ticaret sicilinin aleniyeti” ilkesi kapsamında herhangi bir tahdit olmaksızın yayımlanan kişisel veriler açısından, artık bireyin temel anayasal bir hakkı olan kişisel verilerinin korunması hakkı karşısında, bu hakkı ihlal etmeyecek ve anayasada çizilen sınırlamalar kapsamında olacak bir uygulama şeklinin benimsenmesini zorunlu kılmaktadır.

Bu nedenle, mevcut ve Yeni TTK’nın bilgi güvenliği ve veri korumasına atıf yapan her hükmünün kapsamına

doğal olarak siber güvenliğin de girdiği unutulmamalıdır. Siber güvenlik, Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu tarafından regüle edilen konulardan biridir.

[Daha fazla bilgi için:](#)

Dr. Leyla Keser Berber
İstanbul Bilgi Üniversitesi
Bilişim ve Teknoloji Hukuku
Enstitüsü Direktörü / TTK Bilişimle
İlgili İkincil Mevzuat Komisyon
Başkanı

“ Son zamanlarda, Nakit Havuzu (Cash Pooling) Uygulamaları çok uluslu şirketler tarafından giderek artan bir ilgi görmektedir. Bunun en önemli nedeni, nakit havuzu uygulamasının maliyet yönünden ciddi bir tasarruf sağlamasıdır. Nakit Havuzu Uygulaması sayesinde, bütün fonlar tek bir havuzda toplanarak ve tek bir elden yönetilerek maliyetlerde tasarruf, etkin ve verimli bir yönetim sağlanabilmektedir.

Kaçınılmaz olarak akıllara şu soru geliyor: “Nakit Havuzu Uygulaması”na geçilmesiyle, finansal yönden tasarruf sağlanırken vergi uygulamasında da aynı tasarruf sağlanabiliyor mu, nelere dikkat etmemiz gerekmektedir?”

Begüm Kitiş

En Yeni ve Popüler Finansman Modeli:

“Nakit Havuzu (Cash Pooling) Uygulamaları”

Nakit Havuz Yapısının Çeşitleri

Fiziki Nakit Havuzu ve Sanal Nakit Havuzu olmak üzere iki çeşit nakit havuzu vardır.

Fiziki Nakit Havuzu

Bu yapı, nakit havuzuna katılmış olan şirketlerin banka hesapları arasındaki fiziksel hareketi ifade eder. En yaygın kullanım şekli; lider bir hesap belirleyip, nakit havuzundaki tutarların, belirlenen bu lider hesaba transferi ve ihtiyacı olan şirketlerin bu hesaptan kredi kullanmasıdır. Lider hesapta para kalmadığı zaman, banka bu hesaba, havuzdan kullanılmak üzere kredi açar. Havuz, her biri farklı firma tarafından yürütülen çeşitli hesaplardan oluşur ve bu aktarım, hesaplardan aktarılabilecek tutar, bakiye sıfır olacak şekilde yapılır.

Sanal Nakit Havuzu (Notional Pooling)

Fiziki Nakit Havuzu'ndan farklı olarak, bu yöntemde, havuz üyelerinin hesapları arasında fiziksel para transferi gerçekleşmemektedir. Bunun yerine, banka sanal olarak hesapları birleştirmekte ve birleştirdiği hesaplar için faiz hesaplamaktadır.

- Her bir havuz üyesi, aynı banka aracılığı ile aynı döviz cinsi pozitif ya da negatif bakiyeli hesaplarını sanal olarak birleştirip toplu bir pozitif ya da negatif sanal bakiye oluşturur.

- Banka aynı oranlardaki pozitif ya da negatif hesapları baz alarak sanal bir faiz hesaplar ve bunu her bir havuz üyesinin bireysel hesabına uygular.

- Bütün havuz üyelerinin hesapları için, banka tarafından ödenen ya da bankaya ödenen net faiz tutarı ve sanal faiz tutarı arasındaki fark, havuz üyelerinin hesaplarına dağıtılır (örneğin; ay sonlarındaki her bir havuz üyesinin hesapları baz alınarak oranlama yapılır.) ya da bu tutar farklı bir faiz hesabına aktarılır.

Türkiye’de kurulu şirketlerin, yurt dışındaki nakit havuzuna katılımı ne zamandan beri mümkün?

2008 yılı öncesinde, Kambiyo Mevzuatı Düzenlemeleri uyarınca, Türkiye’de yerleşik şirketlerin yurt dışındaki nakit havuzuna para transfer etmeleri mümkün değildi.

Ancak, 28.02.2008 tarihinde yürürlüğe giren Kambiyo Mevzuatı’na ilişkin tebliğ ile Türkiye’deki bir şirketin; yurt dışında pay sahibi olduğu ortaklıklara, yurt dışındaki ana şirkete ve grup şirketlerine, döviz veya Türk Lirası cinsinden kredi açması, para kullandırması mümkün hale geldi ve nakit havuzu uygulamasının önündeki yasal engeller kalktı.

Artık, çok uluslu şirketlerin finansman modeli olarak, nakit havuzu uygulamasına sıklıkla başvurduklarını görüyoruz. Ancak, uygulamaya geçmeden önce dikkat edilmesi gereken önemli noktalar var. Bunların başında, uygulamanın getirebileceği vergi yükleri geliyor.

Nakit Havuzu Uygulamalarının Vergi Etkileri

Kurumlar Vergisi Stopajı: Havuz üyeleri ve banka arasında kullanılan kredilere ilişkin faiz üzerinden kurumlar vergisi stopajı yapılması gerekebilir.

Kurumlar vergisi stopajının uygulanıp uygulanmayacağı; nakit havuzundan alınan veya ödenen faizlerin, banka veya finansal kuruluş aracılığı ile elde edilmesine göre belirlenmektedir.

Türk şirketin, yabancı grup şirketinden kullandığı kredi için faiz ödemesi, aracı banka veya finansal kuruma yapıyor ise stopaj oranı %0'dır. Ancak, söz konusu kredi için faiz ödemesi direkt yurt dışındaki banka veya finansal kuruluş niteliğinde olmayan grup şirkete yapılıyor ise faiz ödemeleri üzerinden Kurumlar Vergisi Kanunu'nun 30. maddesine göre %10 oranında stopaj yapılması gerekmektedir.

Yurt dışındaki grup şirketinin bulunduğu ülke ile Türkiye arasında Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşması'nın

(CVÖA) olup olmadığı kontrol edilmelidir ve anlaşmada faiz ödemeleri ile ilgili maddenin de dikkate alınması gerekmektedir.

Katma Değer Vergisi: KDV'nin uygulanıp uygulanmayacağı da, kurumlar vergisi stopajında olduğu gibi, nakit havuzundan alınan veya ödenen faizlerin, banka veya finansal kuruluş aracılığı ile elde edilmesine göre belirlenmektedir. Türkiye'deki şirketin, nakit havuzuna üye yurt dışındaki grup şirketlere kullandırmış olduğu krediler, Katma Değer Vergisi Kanunu'nun 17/4-g maddesine göre, gerekli şartlar sağlandığı durumda KDV'den istisnadır. Türkiye'deki şirketin, nakit havuzuna üye yurt dışındaki grup şirketlerden kullanmış olduğu krediler ise, grup şirketlerin bir finans kuruluşu olmaması durumunda, %18 oranında sorumlu sıfatıyla KDV'ye tabi olacaktır.

Nakit havuzunu koordine eden aracı banka, Türkiye'deki grup şirketine faizleri yansıtıyor ise, söz konusu faiz ödemelerinin bankacılık faaliyeti kapsamında yapılması nedeniyle

KDV'den istisna olması gerekir. Ancak aracı banka Türkiye'de mukim ise, yansıtılan faiz %5 oranında BSMV'ye tabi olacaktır.

Örtülü Sermaye

Örtülü sermaye kurallarının uygulanmasında, nakit havuzu işlemlerine aracı bir banka veya finansal kuruluş olup olmamasının bir önemi yoktur. Bunun nedeni; bankalardan ilişkili kişilerin ve ortakların nakdi teminatları karşılığında sağlanan borçlanmaların da örtülü sermaye kapsamında olmasıdır. Yurt dışındaki grup şirketlerinden, kullanılacak olan borçlanmalarda örtülü sermaye şartlarının gerçekleşip gerçekleşmediği göz önünde bulundurulmalıdır.

Çünkü, grup şirketinden kullanılan borçlanma, öz sermayenin üç katını (grup şirketler, banka veya finansal kuruluş niteliğinde ise altı katını) aşarsa, örtülü sermaye üzerinden hesaplanan kur farkı, faiz ve benzeri ödemeler veya hesaplanan tutarlar, Gelir ve Kurumlar Vergisi Kanunları'nın uygulanmasında,

Sonuç

Nakit havuzu uygulaması; nakit yönetimini daha verimli hale getirmek, finansman maliyetini düşürmek gibi konularda nakit havuzu üyelerine ciddi bir avantaj sağlayabilmektedir.

Ancak, uygulamaya geçmeden önce nakit havuzu uygulamalarının yaratacağı potansiyel vergi yükü, alternatif finansman modelleri ile karşılaştırılmalıdır.

“kanunen kabul edilmeyen gider” olarak dikkate alınmaktadır. Aynı zamanda, yurt dışına ödenen faizler, örtülü sermaye şartlarının gerçekleştiği hesap döneminin son günü itibariyle dağıtılmış kâr payı sayılarak, yurt dışındaki grup şirketine, kullanılan kredi için ödenen faiz ve benzeri ödemeler üzerinden %15 oranında kar dağıtım stopajı yapılması gerekebilecektir.

%15 oranında stopajın hesaplanmasından önce, yurt dışındaki grup şirketinin bulunduğu ülke ile Türkiye arasında ÇVÖA'nın olup olmadığı kontrol edilmelidir ve anlaşmada kar payı ödemeleri ile ilgili maddenin de dikkate alınması gerekmektedir. Kar dağıtımı sayılan bu tutarlardan yıl içerisinde, Kurumlar Vergisi Kanunu'nun 30. maddesine göre stopaj yapıldıysa, bunların kar dağıtım stopajından mahsubu mümkündür.

Transfer Fiyatlandırması

Kurumlar Vergisi Kanunu'nun 13/1. maddesine göre, nakit havuzuna üye olan Türk şirketin, kullandığı veya kullandırdığı krediler için, emsallere uygun (arm's length) bir faiz oranı tespit etmesi gerekmektedir. Burada zorluk; emsal faiz belirlenirken, mevduat faizinin mi yoksa kredi faizinin mi dikkate alınacağıdır. Aynı zamanda da, iç emsal / dış emsal bulmada zorluk olabileceği dikkate alınmalıdır.

Emsallere uygunluk ilkesine aykırı olarak tespit edilen faiz ödemesi, Gelir ve Kurumlar Vergisi Kanunları'nın uygulamasında, ilgili hesap döneminin son günü itibariyle dağıtılmış kâr payı veya dar mükellefler için ana merkeze aktarılan tutar sayılarak, Kurumlar Vergisi matrahının tespitinde kanunen kabul edilmeyen gider olarak dikkate alınacaktır ve %15 oranındaki kar dağıtım stopajına tabi olacaktır. (Yurt dışındaki grup şirketinin bulunduğu ülke ile Türkiye arasında ÇVÖA anlaşması varsa, anlaşma hükümleri dikkate alınmalıdır.)

Damga Vergisi

5035 Sayılı Kanun ile Damga Vergisi Kanunu'nda yapılan değişiklik sebebiyle bankalar, yurt dışı kredi kuruluşları ve uluslararası kurumlarca kullanılan kredilerin temini ve geri ödenmesi amacıyla düzenlenen kağıtlar ile bu kağıtlar üzerine konulacak şerhler, istisna kapsamına alınmıştır. Nakit havuzu sözleşmelerinin yukarıdaki madde kapsamında istisnadan yararlanıp yararlanamayacağı, işlemin özelliğine göre değerlendirilmelidir. İstisnadan yararlanamayacağı durumlarda, nakit havuzu sözleşmelerinin binde 8.25 oranda damga vergisine tabi olabileceğine dikkat edilmesi gerekmektedir.

Kaynak Kullanımı Destekleme Fonu (KKDF)

Yurt dışından kredi kullanımında, Kaynak Kullanımı Destekleme Fonu (KKDF) maliyeti oluşmaktadır. Bankalar ve finansman şirketleri dışında, Türkiye'de yerleşik kişilerin yurt dışından sağladıkları kredilerde uygulanan KKDF oranı %3'tür. KKDF'yi Türkiye'de işleme aracı olan banka, beyan etmek ve ödemekle yükümlüdür. Ancak, katlandığı maliyeti, Türkiye'deki havuz üyesi şirketlerden tahsil etmektedir.

Nakit havuzundan gelen fon, kredi şeklinde değerlendirildiği için, döviz cinsinden borçlanmalarda ana para üzerinden, TL borçlanmalarda ise faiz üzerinden KKDF hesaplanması gündeme gelmektedir. Ancak, kullanılan döviz kredinin asgari ortalama vadesi 1 yıldan fazla ise, KKDF istisnasından yararlanmak mümkün olabilecektir.

Nakit havuzu uygulamasına aracı bankanın Türkiye'de mukim bir banka olması durumunda, yurt dışından yapılan bir borçlanma olmadıysa, KKDF de söz konusu olmayacaktır.

Daha fazla bilgi için:

Begüm Kitiş

Vergi Hizmetleri

Direktör,

Tel: +90 212 317 74 50

e-posta: bkitis@kpmg.com

Özay Ganer

Şebnem Altunordu

KPMG Türkiye Eğitim Merkezi

KPMG Türkiye Eğitim Merkezi'nin yöneticileri Şebnem Altunordu ve Özay Ganer; UFRS, Vergi, Danışmanlık ve Hukuk alanlarında verdikleri eğitimleri detaylı olarak anlattılar.

KPMG Eğitim Merkezi'nin kuruluşundan biraz bahseder misiniz?

Eğitim Merkezimiz, 2011 yılı Mart ayında kuruldu. Bu tarihten önce de şirketimiz tarafından taleplere göre eğitimler düzenleniyordu ancak şu anda tüm eğitimleri tek bir yapı olarak, yeni kurulan merkezimiz koordine ediyor. Artık şirketlerden gelen talepler üzerine değil, faaliyet alanımıza giren tüm konularda önceden planlanan üçer aylık takvimlere göre açık eğitimler düzenliyoruz.

Hangi alanlarda eğitim veriyorsunuz?

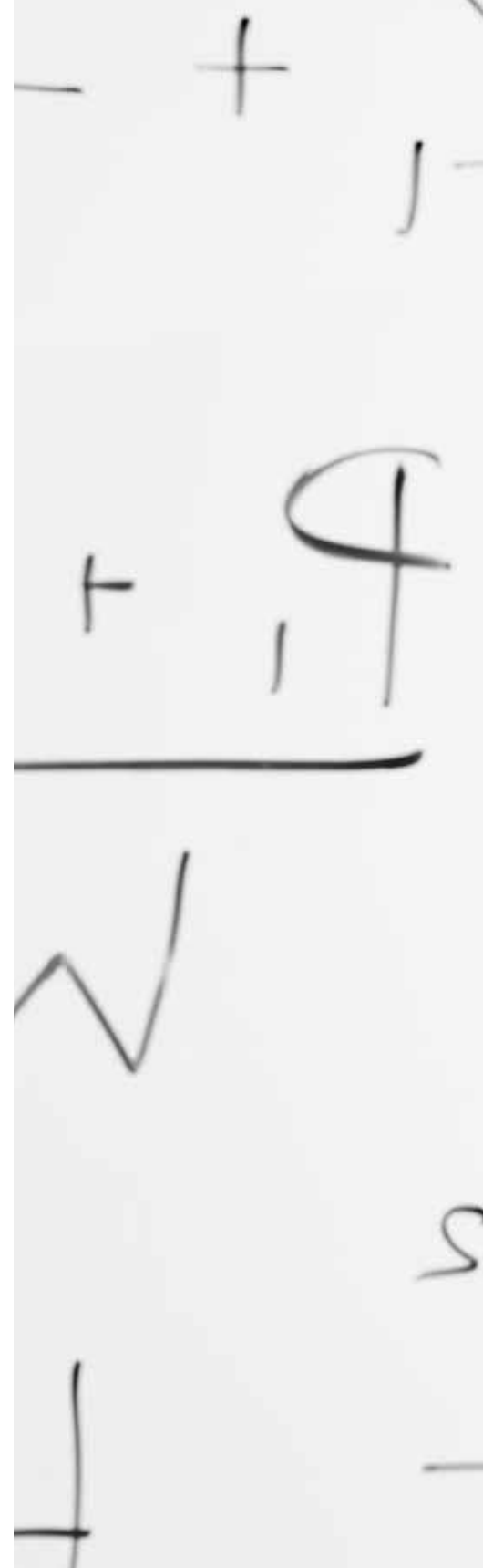
Eğitimlerimizi KPMG'nin ana faaliyet konularına paralel olarak 4 ana bölümde grupladık: UFRS, Vergi, Danışmanlık ve Hukuk. Bildiğiniz gibi, KPMG olarak 1982 yılından bu yana 600'ü aşkın profesyonelimiz ile 1000'in üzerinde müşterimize bu konularda hizmet sağlıyoruz. Eğitimlerimizle kazandığımız

bilgi birikimimizi ve tecrübelerimizi katılımcılar ile paylaşmayı, sürekli gelişen ve değişen iş dünyasında karşılaşılan sorunlara çözüm bulmayı hedefliyoruz. Diğer bir hedefimiz de, sektördeki en kaliteli eğitimleri vermek. Bu hedefimize ulaşmak için, eğitimlerimizi, konusunda uzman olan şirket ortağı ve direktör düzeyindeki yöneticilerimiz veriyor.

Müşterilerinizden ağırlıklı olarak hangi konularda talep geliyor?

Bildiğiniz gibi, şu anda en güncel konular Ocak ayı içinde kabul edilen 6102 sayılı Yeni Türk Ticaret Kanunu ve Uluslararası Finansal Raporlama Standartları.

Yeni Türk Ticaret Kanunu (YTTK), özellikle iş ve ekonomi dünyası üzerinde önemli değişiklik ve düzenlemeleri de beraberinde getirmiştir. TTK'nın genel gerekçesinde; bir ülkenin, sermaye ve kredi piyasalarının uluslararası

piyasaların bir parçası olabilmesi; ülkenin yabancı sermayeyi çekebilmesi, rekabet piyasasında güç olarak yer alabilmesi için, tam şeffaflığa dayalı, Uluslararası Muhasebe Standartları'na göre çıkarılmış finansal tablolara ihtiyacı olduğu belirtilmiştir.

Hali hazırda İMKB'ye raporlama yapan ve BDDK'ya bağlı bütün şirket ve finansal kuruluşlar, mali tablolarını UFRS'ye göre hazırlamaktadır. Ancak bu tebliğ ile tüm şirketlerin UFRS uygulaması öngörülmektedir.

Yeni TTK'nın yürürlüğe girmesi sonucunda, uygulamada meydana gelecek köklü değişiklikler bir hazırlık sürecini gerekli kılmaktadır. Muhasebe ve raporlama alanında, UFRS'nin uygulanacak olması ve mevcut muhasebe sistemiyle temel farklılıkları içermesi nedeniyle, şirketlerin bu konudaki teknik ve uygulamaya yönelik alt yapılarını oluşturmaları gerekmektedir.

Yeni TTK ile ilgili verdiğiniz eğitimlerden bahseder misiniz?

Yeni TTK ile ilgili eğitimlerimizi 3 ana grupta topladık:

i) Yeni TTK'da Sermaye Şirketleri, Ticari Defterler ve Denetime İlişkin Düzenlemeler:

Bu eğitimdeki amacımız; TTK'nın, şirketlere getirdiği yeni düzenlemeleri; yöneticiler, büyük ve küçük pay sahipleri, menfaat sahipleri ve şirket avukatları ekseninde açıklamak ve kanunun yürürlük tarihinden önce bu yenilikler konusunda katılımcılarda farkındalık yaratmaktır.

ii) Yeni Borçlar Kanunu'ndaki Önemli Düzenlemeler:

Bu eğitimdeki amacımız; Türk Borçlar Kanunu ile borçlar hukukumuzda giren genel işlem şartları, sözleşmenin devri gibi yeni ve sözleşmenin kurulması, kira ve kefalet gibi değişen kurumlara ilişkin konularda, katılımcılarda bir farkındalık yaratılması ve konular üzerinde katılımcıların bilgi sahibi olmalarının sağlanmasıdır.

iii) Bilişim Hukuku:

Bu eğitimdeki amacımız ise; şirketleri mevcut veya yakın gelecekte bekleyen bilgi ve iletişim teknolojileri odaklı regülasyonların istekleri doğrultusunda bilgilendirmek, farkındalık yaratmak ve şirketin yaşam döngüsünü yeni düzene adapte etmektir.

UFRS kapsamındaki eğitimleriniz ile ilgili kısaca bilgi alabilir miyiz?

Daha önce bahsettiğimiz gibi, Yeni TTK uyarınca, 1 Ocak 2013 tarihinden itibaren tüm şirketler, finansal tablolarını UFRS/TFRS'ye göre hazırlamak zorunda olacaklardır. UFRS eğitimlerindeki amacımız, işletmelerin UFRS yükümlülüklerini yerine getirmede yol gösterici olmak ve ilgili standartlar dahilinde UFRS raporlaması yapabilme yetkinliğini kazandırmaktır.

Bu amaçla önümüzdeki dönem birçok eğitim düzenledik. Konu başlıklarını şu şekilde özetleyebiliriz:

iv) Temel UFRS

v) KOBİ'ler için UFRS

vi) UFRS'ye göre Konsolidasyon

vii) UFRS'de Vergi Uygulamaları (UMS 12 - Kurumlar Vergisi / Ertelenmiş Vergi)

viii) UFRS Okulu

Vergi kapsamında hangi eğitimleri veriyorsunuz?

Günümüzde vergi, devletin girişimcilere yüklediği en önemli mali yük konumundadır.

Bunun yanında, vergi mevzuatı sürekli değişmekte ve vergisel düzenlemeler giderek karmaşılaşmaktadır.

Günümüz iş hayatında vergisel konular sadece muhasebe ve finans birimlerinde çalışanların değil, tüm yönetimin iş planlarında dikkate alması gereken en önemli parametrelerden biri haline gelmiştir. Vergi yükümlülüklerinin, şirketlerin karşısına sürpriz maliyetler çıkarmaması için şirket yönetimlerinin bu konudaki gelişmeleri ve güncel yaklaşımları yakından takip ediyor olması gerekmektedir. Vergi eğitimlerimiz, yöneticilere ve diğer profesyonellere; temel mevzuat bilgisi, güncel vergi sorunları ve çözüm yolları ile sektörlere özgü vergisel konular ele alınarak hazırlanmış programlarla katkıda bulunmayı amaçlamaktadır.

Vergi eğitimlerimizi şu başlıklar altında özetleyebiliriz:

ix) UFRS'den Mali Kâra Geçiş

x) Yöneticiler İçin Gümrük İşlemleri ve Kaçakçılıkla Mücadele Mevzuatı

xi) İlaç Sektöründe Vergisel Konular ve Sorunlar

xii) Transfer Fiyatlandırması ve Grup İçi Hizmetler

xiii) Dolaylı Vergilerde Planlama Araçları

xiv) Vergisel Teşvikler, Uygulamada Karşılaşılan Sorunlar ve Çözüm Önerileri

xv) Dönem Sonu Kapanış İşlemleri

xvi) Katma Değer Vergisi İade Uygulamaları

xvii) Yurt Dışına Yapılan Ödemeler ile İlgili Vergi Uygulamaları

Bugüne kadar eğitim verdiğiniz şirketler, ağırlıklı olarak hangi sektörleri kapsamaktadır?

Eğitim verdiğimiz şirketler arasında ilaç sektöründen otomotive, sağlıktan gıdaya kadar çok farklı sektörlerden kuruluşlar bulunuyor.

Tabii, şirkete özel eğitimler dışında, açık eğitimlere de çok farklı sektörlerden gelen katılımcılarımız oluyor. Eğitim konularının çeşitliliği nedeniyle, aslında çoğu sektöre hitap ediyoruz.

Burada finans sektörünü ayrı tutabiliriz. Finans sektörüne yönelik konular, yapısal farklılık nedeniyle ayrı bir

kategoriyi oluşturuyor. Son aylarda finans sektörüne yönelik eğitimlerimizi arttırdık ve çeşitlendirdik. Buna paralel olarak da talep edilen eğitimlerin sayısında artış gözlemliyoruz.

Eğitim Merkezi olarak, geleceğe yönelik amaçlarınızdan bahsedebilir misiniz?

Geleceğe yönelik hedeflerimiz, şirketimizin uzmanlık alanına giren tüm konularda eğitimler açarak en önemli varlığımız olan bilgi ve deneyimlerimizi, müşterilerimiz ve iş hayatındaki diğer profesyonellerle paylaşmaktır. Bunu yaparken temel ilkimiz, kalitenin ön planda tutulması ve bu amaçla, eğitimlerin konusunda uzman yöneticilerimiz tarafından verilmesidir.

Son olarak şunu eklemek isteriz:

Şirketlerin eğitim talepleri olduğunda, çözüm ortağı olarak bize güvenmeleri ve bölümümüze başvurmaları, KPMG Eğitim Merkezi olarak en önemli hedefimizdir.

Daha fazla bilgi için:

Özay Ganer

Eğitim Danışmanlık Hizmetleri, Direktör

Tel: +90 212 317 74 00

e-posta: oganer@kpmg.com

Daha fazla bilgi için:

Şebnem Altunordu

Eğitim Danışmanlık Hizmetleri, Direktör

Tel: +90 212 317 74 00

e-posta: saltunordu@kpmg.com

Gayrimenkul Varsa Vergi de Var!

Nihat Sönmez

Adaletli bir vergilendirme sistemi için her gelir türünün makul bir şekilde vergilendirilmesi esastır. Vergilendirme sistemindeki değişiklikler için yapılan çalışmaların en önemli önceliği çoğu zaman bu yönde olmaktadır. Şüphesiz; sosyal, ekonomik ve bazen de politik nedenlerden dolayı bazı gelirlerin vergilendirilmesi bilinçli olarak sınırlı tutulabilmektedir.

Diğer yandan, bazı alanlarda ne kadar uğraşılsa uğraşılsın bunu herkes için tereddüt bırakmayacak şekilde yerine getirmek pek mümkün olmamaktadır. Örneğin, vergilendirmenin oturmuş olmadığı alanlardan biri de gayrimenkul işlemleri ve bu gayrimenkullerden elde edilen gelirlerdir. Bu alandaki vergilemenin eşit ve adaletli olmasının toplumun tüm kesimlerini ilgilendiren bir konu olduğu muhakkaktır.

Gayrimenkuller üzerinden, imar uygulamaları ve yüksek büyüme hızı nedeniyle rant elde edilmesi sıklıkla karşılaşılan bir durumdur. Bu nedenle, şehir merkezlerinden uzak ve ne zaman değer kazanacağı belirsiz olan yerlerin bile yatırım amaçlı olarak satın alınması, toplum bilincine yerleşmiş en temel yatırım araçlarından biridir.

Elde edilen rantın vergilendirilmesi ise her dönemde ciddi bir sorun olmuştur. Zira, uygun bir vergileme yöntemi bulmak, belirlenen yöntemi de uygulamaya koymak önemli bir direnç yaratmıştır. Uygulamaya koyulan bazı yeni düzenlemelere karşı, daha işin başlangıcındayken yaratılan bu direnç, gayrimenkul ile ilgili işlemlerin ve gelirlerin vergilendirilmesindeki düzenin bir türlü oluşmamasına yol açmıştır. Bunun en önemli göstergesi de ortaya çıkan vergi ihtilafları ve davalarıdır.

Gayrimenkul ile ilgili işlemlerde ortaya çıkabilecek en önemli vergi uygulamaları; alım satımda ödenen harçlar, 5 yıldan daha kısa sürede elden çıkarılan gayrimenkullerin satış kazancının vergilendirilmesi, konutlarda net kullanım alanının 150 metrekareyi geçmesi halinde birden artan KDV yükü şeklinde özetlenebilir.

Tapu Harcı

Gayrimenkul alım satım işlemlerinde hem alıcı hem de satıcı tarafından harç ödenmektedir. Gayrimenkullerde, mülkiyetin devri ancak tapu kaydının devri ile mümkün ve tapu kayıtları da mülkiyetin temeli olduğundan, gayrimenkul alımlarının tapu harcı ödenmeden tapuya tescil ettirilmesi de mümkün olmamaktadır. Tapuya tescil sırasında ödenmesi gereken tapu harcı oranı %1,65'tir ve bu harcın hem alıcı hem de satıcı tarafından ayrı ayrı ödenmesi söz konusudur. Toplamda %3,3 oranında tapu harcı ödenmesi gündeme geldiğinden, alım satım bedelinin gerçek değerinin altında gösterilmesi sıklıkla karşılaşılan bir uygulamadır.

Tek başına bakıldığında, tapu harcı oranı çok da yüksek görülmemektedir. Ancak, harca esas teşkil edecek bedel dikkate alındığında, tapu harcının ciddi bir yük haline geldiği muhakkaktır. Tapu harcına esas teşkil edecek bedel, emlak vergisi değerinden aşağıda olmamak kaydıyla, gayrimenkulün tapuda devri sırasında beyan edilen satış değeridir.

Gayrimenkul alım satımında tapu harcı yeni bir uygulama değildir ve uzun yıllardan bu yana devam etmektedir. Önceki dönemlerde, sadece beyan edilen alım satım değeri üzerinden ödenen bu harç, beyan edilen değerlerin fiili işlem bedelinin çok altında kalması ve bu durumun tespitinin ayrı bir inceleme gerektirmesi nedenleriyle değiştirilmiş ve emlak vergisi değerinin üzerinde olması kaydıyla, inceleme yapılmadan beyanın kabul edilmesi uygulamasına geçilmiştir. Ancak, 2007 yılında yapılan bir değişiklikle, fiili işlem bedelinin esas olması ve beyan edilen değer fiili işlem değerinin altında bulunduğu tespit edilmesi halinde, fark tutarı için cezalı tarhiyat yapılmasına imkân tanınmıştır.

Her ne kadar, alım satım işlemlerinde tapu harcı matrahı olarak gayrimenkulün emlak vergisi değerinin altındaki bir değerle işlem yapılması mümkün olmasa da, emlak vergisi değerinin gerçek alım satım bedelinden uzak ara düşük

olması durumu ile çok yaygın bir şekilde karşılaşılmaktadır. Gayrimenkul alım satım işlemlerinin fiili işlem bedelinden farklı tutarlar üzerinden yapılmasının, bu kadar yüksek harç bedellerinden kaynaklandığının kabul edilebilecek bir iddia olduğunu düşünüyoruz.

Yapılan yasal düzenlemeler ne kadar iyi ve detaylı olursa olsun, mali yükümlülüğün ciddi boyutlara ulaşması halinde, uygulamadaki başarının ne ölçüde olacağı belirsizdir. Burada önemli olan, tarafları satış sırasında vergi pazarlığına iten ve kanun dışı işlem yapılmasında ciddi bir etken olan harç oranının azaltılmasıdır. Diğer yandan; gerçek işlem bedelini çeşitli yöntemlerle gizleyenler ve bu tip bir gizleme yapmadan kanun hükümlerine göre beyanda bulunanlar arasındaki adaletsizliği ortadan kaldırılabilmek için de işlem bedelinden ziyade, detaylı bir değerlendirme sonucunda belirlenmiş olan emlak vergisi değerleri üzerinden harç hesaplanmasının, bu sorunun çözümü için bir alternatif olabileceğini düşünüyoruz.

Gayrimenkul Satışlarında KDV

Genel olarak, gayrimenkul satışlarında KDV oranı %18'dir. Ancak, istisna kapsamındaki gayrimenkullerin ticaretini yapan işletmelerin, bu amaçla ellerinde bulundurdıkları gayrimenkuller hariç olmak üzere, 2 tam yıl süreyle ellerinde tuttuklarının satışı KDV'den istisnadır. Ayrıca, gerçek kişilerin ticari maksatlı olmayan gayrimenkul satışları da KDV'ye tabi değildir. Bunun yanı sıra, ticari faaliyet kapsamında bulunan ve net alanı 150 metrekareye varan konutların satışındaki KDV oranı da %1'dir.

Görüleceği üzere, gayrimenkul alım satımlarında KDV ödenmesi de söz konusu olabilmektedir. %1 veya %18 oranında ödenen KDV ise alıcılar için önemli bir maliyet unsurudur. Konutlarda %18 oranında KDV uygulanması için konutun, 150 metrekare sınırından 1 metrekare bile büyük olması yeterlidir. Yani 150 metrekarelik konut için %1, 151 metrekarelik konut için %18 oranında KDV ödenmesi söz konusu olmaktadır. Hakkaniyetten uzak bu vergilendirmenin, yan yana iki ayrı dairenin satın alınıp

sonradan birleştirilmesi şekliyle aşılması yaygın bir uygulama olarak karşımıza çıkmaktadır. Sonuçta, bu işin yükünü kurallara ve kanunlara uygun hareket eden dürüst vatandaşlar çekmektedir.

Uygulamadaki bu sorunun çözümü için, 150 metrekareyi aşan konut teslimlerinde %18 oranındaki KDV'nin sadece aşan kısım için ödenmesi, makul ve hakkaniyet ölçüleri içerisinde değerlendirilebilecek bir çözüm yolu olmasına rağmen, Maliye Bakanlığı tarafından henüz bu yönde bir adım atılmamıştır. Ancak, var olan bu problem ve dürüst vatandaşın katlandığı vergi yükü, yıllardır süregelmektedir.

Gayrimenkul Satış Kazançları

Gayrimenkullerin, gerçek kişiler tarafından ticari faaliyet kapsamı dışında satılmasından sağlanan kazançlar, gelir vergisi uygulamasında "değer artış kazancı" olarak vergilendirilmektedir. Ancak, ivazsız intikaller bu kapsamda değildir. Yani, miras veya bağış yoluyla edinilen gayrimenkullerin satılmasından sağlanan kazançlar,

tutarı ne olursa olsun gelir vergisine tabi tutulmamaktadır.

Örneğin, bir kişinin kendisine miras kalan gayrimenkulü satması halinde, satış bedeli ne olursa olsun gelir vergisi ödemesi söz konusu olmayacaktır. Bu durum; ivazsız intikallerde, veraset ve intikal vergisinin gelir vergisinden çok daha düşük olması nedeniyle, değer artış kazancı oluşabilecek gayrimenkul satışları için ilginç planlama yöntemleri ile karşılaşılmaya neden olmaktadır.

Gayrimenkullerin, elde edildiği tarihten başlayarak 5 yıl süreyle elde tutulmasından sonra, satışlarından elde edilen kazançlar gelir vergisinden istisnadır. Bu süre, gün olarak hesaplanmaktadır.

Arsa, konut, iş yeri gibi gayrimenkullerin, satın alındıktan sonra, 5 yıl geçmeden satılması halinde, elde edilen kazanç (Enflasyon endeksleme farkının %10'dan fazla olması halinde enflasyon endekslemesi de dikkate alınır.) %15 ile %35 arasında bir gelir vergisine tabi tutulmaktadır. Şunu da belirtmekte fayda var ki, 2011 yılında değer artış

kazançlarının 8.000 TL'lik kısmı gelir vergisinden istisnadır. Kazanç bu tutarın altında ise beyanname vermeye gerek bulunmamaktadır. Bu tutarı aşan bir kazanç elde edilmesi durumunda ise, aşan kısmın gelir vergisi beyannamesi ile beyan edilmesi gerekmektedir.

Diğer yandan, 5 yıllık süre, 2007 ve takip eden yıllarda elde edilen gayrimenkuller için uygulanmaktadır. Bu yıldan önce elde edilen gayrimenkullerin istisna uygulamalarında ise gayrimenkullerin 4 yıllık süreyle elde tutulup tutulmadığına bakılmaktadır. Görüleceği üzere, değer artış kazancının olup olmadığının tespitinde, sadece elde tutma süresi dikkate alınmaktadır ve gayrimenkulün belirlenen süreden 1 gün bile önce satılması ciddi bir değer artış kazancının doğmasına sebep olabilecektir.

Buradaki vergilemeyi var ya da yok şeklinde yapmanın mantığını anlamak güçtür. Bundan ziyade, elde tutma süresine göre, artan miktarda istisna uygulamasının hakkaniyet prensiplerine daha uygun bir vergilendirme sağlayacağı muhakkaktır.

Sonuç

Gayrimenkullerin kiralanmasından elde edilen gelirlerin vergilendirilmesi ile, mükelleflerin dava bile edemedikleri emlak vergisi değerleri üzerinden ödenen emlak vergisi uygulamaları ise, çok daha detaylı ve ayrı bir yazının konusu olabilecek nitelikte olduğundan bu yazımızda yer almamıştır.

Diğer yandan, direkt olarak Maliye Bakanı tarafından yapılan açıklamalardan da anlaşılabileceği üzere; bakanlık, bir yıl içerisinde birden fazla konut, arsa veya tarla gibi gayrimenkul alıp satan kişileri takip etmektedir. Bu kişilerin yaptıkları işlemlerin yakın bir zamanda incelemeye alınması da çok şaşırtıcı olmayacaktır.

Daha fazla bilgi için:

Nihat Sönmez

Vergi, Direktör

Tel: +90 212 317 74 50

e-posta: nsonmez@kpmg.com

Araştırma

Bir Suistimalcinin Profili

SON 4 YILDA CEO VE ÜST DÜZEY YÖNETİCİLER ARASINDA SUİSTİMALDE BULUNANLARIN ORANI YÜZDE 15 ARTTI, TÜRKİYE'YE DE YANSIYAN BU ARTIŞIN EN BÜYÜK NEDENİ: "HAK KAVRAMININ DEĞİŞMESİ"

KPMG'nin 69 ülkede gerçekleştirdiği "Bir Suistimalcinin Profili" araştırmasının ardından, KPMG Türkiye Risk Yönetimi Danışmanlığı Başkanı İdil Gürdil ve Dr. Phil. Meltem Kavcar Sırmalı'nın katılımıyla, Bir Suistimalcinin Profili Semineri düzenlendi.

Microsoft Türkiye merkez binasında gerçekleşen seminerde, suistimalin gerekçeleri, uyarı işaretleri ve suistimali yaratan sosyal ortam ile suistimalcinin içinde bulunduğu psikolojik durum detaylarıyla masaya yatırıldı.

Konuşmasında 2007-2011 yılları arasında dünya genelinde üst yönetim ve yönetim kurulu kademesinde işlenen suistimal suçlarının oranında ciddi bir artış yaşandığına dikkat çeken KPMG Türkiye Risk Yönetimi Danışmanlığı Başkanı İdil Gürdil, tipik bir suistimalcinin portresini çizdi. Gürdil, "Rapora göre, 36 - 45 yaşları arasında, finansa ya da finansa bağlı bir departmanda 10 yıl ve üzerinde üst düzey

yönetici pozisyonunda çalışan erkekler, bir suistimalcinin profilini oluşturuyor. Bu kişilerin verdiği uyarı işaretleri çok net olmasına rağmen, ne yazık ki çoğu kez zamanında fark edilemiyor. Bir personelin; çok az tatile çıkması, gelir düzeyinin üzerinde lüks bir yaşam sürmesi, konuşmaktan çekinmesi veya istenilen bilgiyi vermekten kaçınması, performans düzeyi tam olarak anlaşılamayan bir faaliyet alanında genel gidişatın tam tersine sonuçlar elde edilmesi, personelin suistimal içinde olduğuna ilişkin en net uyarı işaretleri olarak öne çıkıyor." dedi.

Dr.Phil. Meltem Kavcar Sırmalı ise, konuşmasında suistimalin sosyolojik ve psikolojik yönlerini ele alarak, Türkiye'de suistimalcinin içinde bulunduğu ruh halinin ve sosyal ortamın çerçevesini çizdi. Suistimalcinin psikolojisinin anlaşılması için Crowe Howarth'ın "Suistimal Beşgeni" teorisinin kullanılmasının yararlı olduğuna işaret eden Sırmalı, suistimalcilerin motivasyon/baskı, fırsat, yeterlilik, kibir

ve usavurum dürtülerinden yola çıkarak suistimali gerçekleştirdiklerini söyledi. 1980 Türkiye'sindeki suistimal davalarının ardında, değişime uğrayan etik değerler olduğuna dikkat çeken Sırmalı, "Türkiye'de özellikle 1980 sonrasında değişmeye başlayan etik değerler neticesinde, bugün küçük suistimaller sıradanlaşmıştır. Başkasının hakkına saygı gösterme alanında yaşanan erozyon, kişinin kendisine ait olmayan alanları kendine hak görmesine yol açmıştır. Sıraya girme konusu gibi son derece temel etik kurallarının ihlalden yola çıkarak, sorumluluğumuzda olan işleri yapmak için ekstra çıkar talep etmeye varan bu sert değişim, geçen seneler içinde kanıksanarak normalleşmiştir. Bu sert değişimin şirket içi suistimallere yansımaları neticesinde, suistimalciler ülkemizde son 30 yılda artan bir grafikte kendi hakları olmayı kendilerine hak görmektedir." dedi.

KPMG'nin 69 ülkede gerçekleştirdiği "Tipik Bir Suistimalcinin Profili" araştırmasına paralel olarak düzenlenen Bir Suistimalcinin Profili Semineri, Türkiye'de de yaşanan suistimalin çarpıcı nedenlerini gözler önüne serdi.

Araştırmaya göre, şirket içinde suistimalde bulunan çalışanların oranı, çalışma yılının artışına ve şirket içindeki pozisyonun yüksekliğine paralel olarak artıyor.

"Bir Suistimalcinin Profili" araştırmasının sonuçlarına göre, 2007-2011 yılları arasında üst yönetim ve yönetim kurulu kademesinde işlenen suistimal suçlarının oranında ciddi bir artış yaşandı.

KPMG'nin müşterileri için incelediği binlerce vaka arasından, 69 ülkede gerçekleşen 348 vakadaki suistimal biçimlerinin incelenmesiyle hazırlanan rapora göre, 2007 yılında yönetim kurulu kademesinde işlenen suçların toplamdaki payı yüzde 11 iken, bu oran 2011'de yüzde 18'e, CEO veya genel müdür kademesinde işlenenlerin oranı ise aynı dönemde yüzde 11'den yüzde 26'ya tırmadı.

Birçoğu kamuya açıklanmayan vakalardan derlenen rapora göre, mali tablolarda tahrifat da dahil olmak üzere, suistimal vakalarının 5'te birini yönetim kurulu üyeleri gerçekleştiriyor.

Suistimalcinin Tipik Özellikleri

"Bir Suistimalcinin Profili" araştırmasına göre; 'tipik' bir suistimalci, %32 oranında finans departmanında veya finansla bağlantılı bir görevde, %33 oranında 10 yılı aşkın bir süredir, %53 oranında üst düzey yönetici veya yönetim kurulu üyesi olarak çalışan kişiler arasından çıkıyor.

Bu kişiler;

- Erkek
- 36 - 45 yaşları arasında.

- Kendi işverenine karşı suistimal suçu işleyen
- Finans departmanında çalışan veya finansla bağlantılı bir görevi olan
- Üst düzey yönetici pozisyonunda
- Şirketteki kıdem süresi 10 yılı aşan
- Diğer suçlularla gizli ittifak yapan

gibi özellikleri taşımaktadır. Görevini suistimal edenlerin cinsiyeti %87 oranında erkek olarak şekillenirken, bu suçu işleyenlerin %90'ı kendi işverenlerine karşı suç işlediklerinin bilincinde hareket ediyorlar.

Uyarı İşaretleri

Araştırmanın bir diğer sonucu da, özellikle kredi krizinden sonra, kurum bünyesinde 'alarm' veren uyarı işaretlerinin devamlı olarak gözden kaçırıldığı veya göz ardı edildiği gerçeğini ortaya koyuyor. Örneğin, bir personelin;

- Çok az tatile çıkması,
- Gelir düzeyinin üzerinde lüks bir yaşam sürmesi,
- Konuşmaktan çekinmesi veya istenilen bilgiyi vermekten kaçınması;
- Performans düzeyi tam olarak anlaşılamayan bir faaliyet alanında genel gidişatın tam tersine sonuçlar elde etmesi, bir personelin suistimal içinde olduğuna ilişkin uyarı işaretleri olarak sıralanıyor.

Araştırmaya göre; 1-2 uyarı sinyalinin olduğu vakaların oranı 2007'de yüzde 45 iken, 2011'de yüzde 56'ya yükseldi. Öte yandan, ilk sinyal ortaya çıktıktan sonra gerekli önlemlerin alındığı vakaların oranı 2007'de yüzde 24 iken, 2011'de yüzde 10'a geriledi.

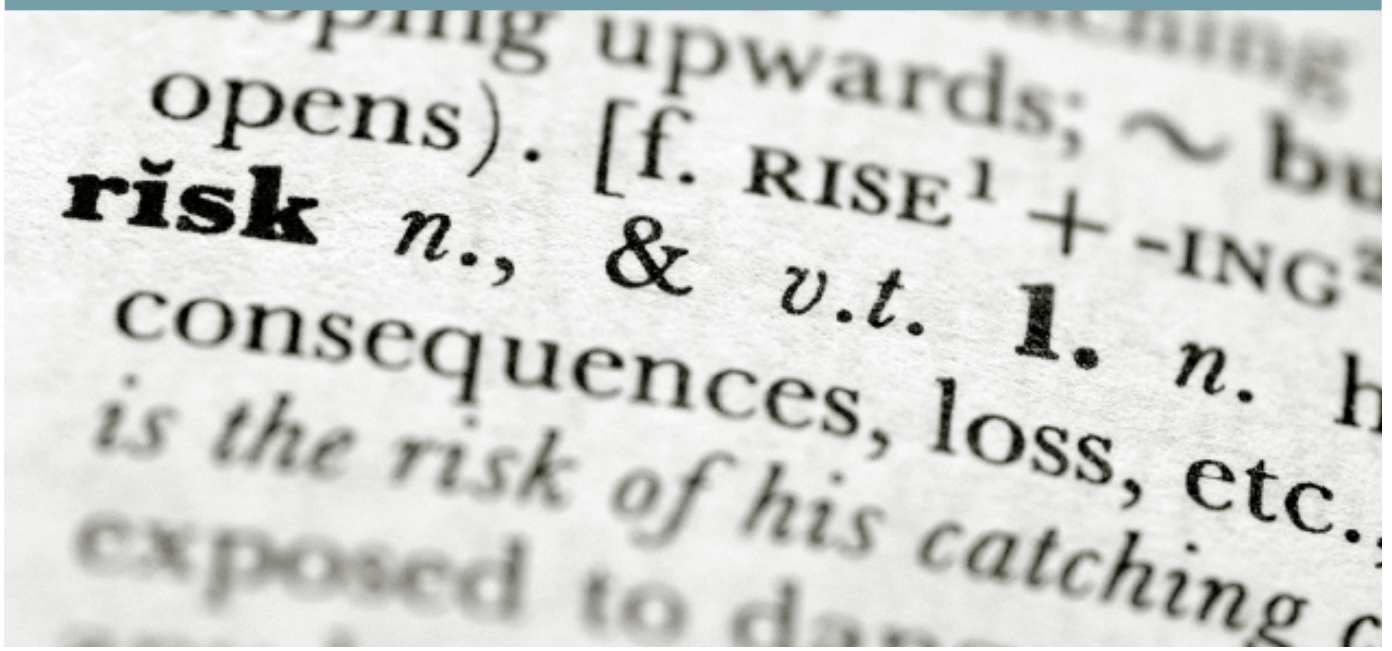
Kültürel ve Bölgesel Farklar

İncelenen suistimal vakalarının özelliklerine bölgeler bazında bakıldığında, bazı ilginç kültürel ve coğrafik farklar ortaya çıkmaktadır:

- Toplam vakalara bakıldığında, suistimal suçu işleyenler çoğunlukla erkektir (%87). Ancak Amerika ve Asya-Pasifik bölgelerinde kadınların suçlu olduğu vakaların oranı (sırasıyla %22 ve %23), EMA (Avrupa, Ortadoğu, Afrika) bölgelerindekinin (%8) yaklaşık üç katıdır.
- Suistimalin başlangıcından teşhisine kadar geçen en uzun sürenin Asya bölgesinde olduğu görülmektedir (ortalama 5 yıl); vakaların yüzde 16'sı ise 10 yıl veya daha uzun bir sürede teşhis edilebilmiştir. Ortalama süre Kuzey Amerika'da 4.2 yıl, Batı Avrupa'da ise 3.7 yıldır.
- Suistimal vakalarının yol açtığı zararların tutarı coğrafyaya göre değişmektedir; vaka başına ortalama zarar tutarı, Asya-Pasifik'te 1,4 milyon dolar, Amerika kıtasında 1,1 milyon dolar ve EMA'da 900 bin dolardır. En düşük ortalama işlem tutarları ise Hindistan ve Doğu Avrupa'da görülmektedir.

Araştırma

RISK YÖNETİMİ KURUMSAL DEĞERİ DESTEKLİYOR

KPMG'ye göre, etkin ve başarılı risk yönetiminin anahtarı, risk yönetiminin mevzuata uyumunun ötesinde, iş liderlerinin doğru kararlar vermelerine yardımcı olacak stratejik bir araca dönüştürülmesidir. Türkiye'deki halka açık şirketlerin tam da risk yönetimine yoğunlaştığı bu süreçte, KPMG Risk Yönetimi 2011 araştırmasının Türk şirketlerine Avrupa, Ortadoğu, Afrika ve Hindistan'daki emsallerinin risk yönetimi uygulamalarını göstermek açısından iyi bir fırsat ...

Son global ekonomik krizin nedenlerinden biri, finansal kuruluşlar başta olmak üzere, önde gelen şirketlerin risk yönetimindeki zafiyetleri olarak kabul edildi. Dolayısıyla son 1.5 yılda pek çok ülke risk yönetimi konusunda çeşitli yasal düzenlemeler getirdi. Bunlardan biri de Türkiye...

Yeni Türk Ticaret Kanunu risk yönetimine gereken önemi vermiş; hisse senetleri borsada işlem gören şirketlerde, yönetim kurulunun; şirketin varlığını, gelişmesini ve devamını tehlikeye düşüren sebeplerin erken teşhisi ve risklerin yönetilmesi amacıyla uzman bir komite kurmak, sistemi çalıştırmak ve geliştirmekle yükümlü olması gerektiğini belirtmiştir. Bununla da kalmayıp, bu şirketlerde denetçinin riskin erken teşhis ve yönetimi uyarınca değerlendirme yapmasını ve bunun sonucunu bağımsız denetim raporunda yayınlamasını istemiştir. Hisse senetleri borsada işlem görmeyen şirketlerde "Tehlikelerin Erken Teşhisi Komitesi", denetçinin gerekli görüp bunu yönetim kuruluna yazılı olarak bildirmesi halinde kurulmalıdır.

KPMG Risk Yönetimi araştırması aşağıdaki soruları yanıtlamaya çalışmıştır:

- Bugünün yönetim kurulları riskleri etkin bir şekilde yönetmeyi sağlayacak yeterli bilgi ve donanıma sahip mi?
- Risklerin stratejik hedeflere bağlanmasını zorlaştıran başlıca faktörler nelerdir?
- Risk yönetimi kurumsal hedeflere ulaşmanın "olmazsa olmaz" koşulu olarak kabul ediliyor mu?
- Risk yönetimi şirketleri ileriye taşımak için mi yoksa sadece olumsuz koşullardan etkilenmesini engellemek için mi uygulanıyor?
- Gelişmiş ülkeler "normal"e dönünce risk yönetimi aynı ölçüde önemli olacak mı?
- Risk yönetimini iş kararları alınırken karar verme sürecinin bir parçası haline getirmek için şirketler ne yapmalı?

Son global ekonomik krizin nedenlerinden biri, finansal kuruluşlar başta olmak üzere, önde gelen şirketlerin risk yönetimindeki zafiyetleri olarak kabul edildi. Dolayısıyla son 1.5 yılda pek çok ülke risk yönetimi konusunda çeşitli yasal düzenlemeler getirdi. Bunlardan biri de Türkiye...

Risk yönetimi uygulamalarının başarısı için yönetim kurullarına ne tür sorumluluklar düştüğünü KPMG Türkiye Risk Yönetimi Danışmanlığı Başkanı İdil Gürdil şu şekilde özetliyor:

Araştırmaya katılan tüm şirketlerin resmi bir risk yönetim süreci olmasına rağmen sadece % 36'sı risk yönetimi uygulamalarının gözetim sorumluluğunun, yönetim kurulunda olduğunu söylemiştir. Gözetim sorumluluğunun etkin bir şekilde gerçekleştirilebilmesi için:

- Şirketlerin çok iyi anlaşılması ve risk yönetimi uygulamasına dahil edilmesi,
- Yönetim kurullarının ihtiyaç duydukları finansal ve finansal olmayan bilgilerin belirlenmesi ve bilgi akışında problem yaşanmamasının sağlanması,
- Yönetim kurulunda ve ilgili komitelerinde risk yönetimi konusunda yeterli uzmanlık bulunduğundan emin olunması gerekmektedir.

Günümüz koşullarında risk yönetimini belirleyen faktörler maalesef yasal değişiklikler olmaktadır. Bu yaklaşımla, risk yönetimini sınırlamamak gerekir. Oysa, strateji uygulamaları ve operasyonlara şeffaflık getirmek, sürprizlerden kaçınmak, sermaye maliyetini düşürmek ve uzun dönem sürdürülebilirlik belirleyici faktörler olduğunda sonuç "kurumsal değeri biçimlendiren bir risk yönetimi uygulaması" olarak karşımıza çıkmaktadır.

Anketin sonuçlarını şu şekilde özetleyebiliriz:

• Katılımcıların çoğunluğu risk yönetimine "emniyet kemeri" gözüyle bakmaktadır. Araştırma sonucuna göre CEO'lar risk yönetimine "fırsat" gözlüğüyle bakıyor ve risk yönetimini şirketin strateji ve performansını geliştirmek için kullanıyor. Oysa diğer katılımcılar (CFO'lar, risk yöneticileri gibi) daha temkinli bir yaklaşımla risk yönetimini frenlere zamanında basmak için kullanıyor. Dolayısıyla; başarılı bir risk yönetimi uygulaması, bu iki bakış açısının ideal dengede olduğu uygulamadır.

• Şirketlerde güçlü bir risk kültürünün henüz yerleşik olmadığı ortaya çıkmıştır. Şirket içinde risk yönetimi eğitimlerine başladıklarını belirten şirketlerin oranı sadece yüzde 32, yönetim kadrosunun risk politikaları ve risk iştahına uyumunu kontrol eden yönetim kurullarının oranı ise yüzde 38'e çıkmıştır. Risk kültürü ve şirkette risk için ortak bir dilin konuşulması başarılı bir risk yönetimi uygulamasının anahtar kriterlerinden biridir ve eğitim, bunun hayata geçirilmesi için ilk adımdır.

• Risk gözetimindeki yetersizliklere çözüm getirebilmek için yönetim kurullarının uygulamalarını değiştirmeleri gerekmektedir. Anket sonuçları yönetim kurulunun ve bağlı komitelerinin sorumluluklarının net olarak belirtilmediğini ortaya koymaktadır. Üstelik, yönetim kurullarına sistematik risk raporlaması yapılmadığı ortaya çıkmıştır. Yönetim kurulu ve komiteleri arasındaki koordinasyon eksikliği risklerin arasındaki bağlantıların anlaşılmasını engellemektedir. Genel stratejinin onaylanmasında, yönetim kurulunun katılımı zayıf kalmaktadır.

• Risk yönetimi stratejik bir bakış açısıyla uygulanmamaktadır. Geleceğe dönük dış kaynaklardan (analist raporları, piyasa araştırmaları, rakip kıyaslamaları gibi) yeterince yararlanılmadığı tespit edilmiştir. Risk analizlerinin genelde önümüzdeki 3 yıl ile sınırlı kalması, senaryo analizleri ve stres testleri gibi araçlardan yararlanılmaması risk yönetimi uygulamalarının yetersiz kalmasına sebebiyet vermektedir. Ayrıca, şirketler farklı riskler arasındaki bağılıkları tam olarak anlayamamaktadırlar. Dolayısıyla, risklere karşı alınacak önlemler portföy bazında olmaksızın münferit bazda geliştirilmektedir.

• Üst düzey risk yöneticileri (CRO), ağırlıklı olarak süreç düzeyindeki operasyonel risklere odaklanmaktadır. Araştırma CRO rolünün yeterince stratejik olmadığını ortaya koymaktadır. CRO'ların daha stratejik bir rol üstlenmeleri için karar destek sistemlerini kullanarak stratejik karar alternatiflerini değerlendirmesi, risk bağlantılı sorunlara çözüm geliştirmek için yönetimle birlikte çalışması ve risk yönetimi eğitim ve araçlarıyla şirkete yardımcı olması gerekir.

Son olarak, şu an kurumsal risk yönetimi uygulamaya çalışan ya da başlayacak şirketler için birkaç öneride bulunmak istiyorum. Risk yönetiminde "yukarıdan aşağıya" ve "aşağıdan yukarıya" yaklaşımları birlikte uygulanmalıdır. "Yukarıdan aşağıya" yaklaşımı; ticari, finansal veya itibar riskleri gibi stratejik riskleri yönetmek ve azaltmak ile ilgili iken, "aşağıdan yukarıya" yaklaşımı; stratejiyi beslemesi gereken uygulama riskleri ile ilgilidir.

Etkili bir risk yönetimi uygulamasının ana öğelerini ise şu şekilde özetleyebiliriz:

- Risk yönetimi içeriği ile risk yönetim süreci birbirinden ayrı tutulmalıdır.
- Doğru riskleri tanımlamak ve performansı takip etmek için kurumsal karne uygulamasından yararlanılabilir.
- Anahtar risk göstergeleri kullanılmalı, böylelikle risklerle şirket stratejisi arasındaki bağlantı kurulmalıdır.
- Şirket yönetimiyle beraber çalışan proaktif bir CRO etkin bir risk yönetimini destekleyecektir.

Türkiye’ de risk yönetimi uygulamalarında görülen zorluklar konusunda İdil Gürdil; iç kontrol sistemi, iç denetim ve risk yönetiminin etkin bir kurumsal yönetim sisteminin parçası olduğunun altını çiziyor. Bunlardan biri eksik olduğunda diğerlerinin iyi işleminin zor olduğunu, Türkiye’ de uygulamada görülen zorlukların araştırma sonuçlarıyla da paralellik gösterdiğini belirtiyor.

Risk yönetimini, günlük operasyonlara ve karar mekanizmasına dahil etmekte zorluklar yaşanıyor. Risk yöneticileri yeterince stratejik rol oynayamıyor, odaklar süreç düzeyindeki risklerde kalıyor.

Risklerin belirlenmesinde dışsal kaynaklar (analiz raporları, piyasa araştırmaları, rakip kıyaslamaları) yetersiz kalıyor. Bu yüzden dahili kaynaklara başvuruluyor.

2011 yılı Global Gelir Vergisi ve Sosyal Güvenlik Oranları Araştırması

KPMG, 2011 yılına ilişkin 96 ülkede yaptığı araştırmada son 9 yılın gelir vergisi ve sosyal güvenlik oranlarına ulaşmıştır. Araştırmaya katılan 96 ülkede, 2003 - 2009 yılları arasında gelir vergisi oranlarında kademeli bir düşüş trendi gözlenirken, 2010 yılında bu trendin az da olsa artışa dönüştüğü ancak muhtemel finansal kriz beklentilerinin de etkisiyle bu artışın devam etmediği görülmektedir.

Eray Büyükkseban

Seçil Kesikbaş

Anketin sonuçlarını şu şekilde özetleyebiliriz:

- OECD, Afrika, Asya, Avrupa, Latin Amerika, Kuzey Amerika ve Okyanusya ülke gruplarının 2003-2011 yılları arasındaki en yüksek gelir vergisi oranları karşılaştırılmıştır. Araştırmada katılımcı 96 ülkeden elde edilen verilerin ortalamasına da yer verilmiştir. 9 senelik süreç içerisinde gelir vergisi oranlarındaki düşüş trendi açıkça gözlemlenmekte ve bu trendin özellikle Avrupa ülkelerinde belirgin olduğu görülmektedir.
- Bu düşüş trendine rağmen, en yüksek gelir vergisi oranlarının ortalamalarına bakıldığında, 2011 yılı için ortalamanın Batı Avrupa'da %46, Kuzey Avrupa'da %40, Güney Avrupa'da ise %39 olduğu görülmüyor. Bu ortalamanın Amerika bölgesinde %27-31, Uzakdoğu Asya'da ise %30 civarında olduğu düşünülürse, Avrupa'nın düşüş trendine rağmen yüksek vergi oranlarını koruduğu dikkat çekmektedir.
- Türkiye'de en yüksek gelir vergisi oranının %35 olduğu düşünülürse, Türkiye'nin içinde bulunduğu Doğu Avrupa bölgesinin %18 olan ortalamasının çok üstünde vergi oranlarına sahip olduğu ancak, özellikle Avrupa'nın geri kalan kısmına göre hala daha geride olduğu değerlendirilebilir.
- Avrupa ülkelerine bakıldığında 2007-2009 döneminde %62'ye varan oranla en yüksek vergilemenin Danimarka'da, son iki senede ise %57 oranı ile İsveç'te olduğu görülmüyor. 2011 yılı itibarıyla en düşük vergi oranı ise %10 ile Bulgaristan'da görülmektedir.
- Oranlar tek başına bakıldığında vergi yüküyle ilgili olarak tam bir fikir

vermeyebilir. Önemli husus; en yüksek vergi oranının, gelir seviyesine bağlı olarak artan oranda vergilemenin yapıldığı bir vergi sisteminde ne kadarlık bir gelirden sonrası için uygulandığıdır. Örneğin, Amerika'da en yüksek vergi oranı tıpkı Türkiye'de olduğu gibi %35 olup bu oran 390,150 USD'den sonraki gelirler için uygulanmaktadır. Oysa 2011 yılı için Türkiye'de en yüksek oran, ücret gelirlerinde 80,000 TL sonrası için uygulanmaktadır. Bu anlamda Türkiye ile Amerika arasında yapılacak bir kıyaslamada, iki ülkedeki vergi oranının aynı olduğu şeklinde bir tespit yanlıtıcı olacaktır.

- Ücretlerle ilgili mali yükler söz konusu olduğunda sadece gelir vergisi değil sosyal güvenlik primleri de esas alınmalıdır. 100,000 USD yıllık brüt geliri olan bir kişi için toplam mali yükler karşılaştırıldığında en yüksek oranın %48 ile Belçika'da olduğu görülmektedir. Bunun temel sebebi sosyal güvenlik ile ilgili tavan tutarlarının ve oranların yüksek olmasıdır. Gelir vergisi oranlarının yüksekliğinden bahsettiğimiz Danimarka ve İsveç bu açıdan bakıldığında sırasıyla 9. ve 25. sırada yer almıştır. Araştırmaya konu olan 96 ülke içinde Türkiye 26. sırada yer almış ve vergi oranı da %34 olmuştur.

- Yıllık 300,000 USD brüt gelir baz alındığında ise Danimarka %51 ile birinci sırada yer almıştır. Danimarka'nın bir önceki kıyaslamaya göre hızla yükselmesinin sebebi, vergi oranlarının üst düzey gelir grupları için çok yüksek seviyede olmasıdır. Türkiye ise %44 ile 39. sırada yer almıştır.

- Sosyal güvenlik penceresinden bakıldığında, 100,000 USD ve 300,000 USD yıllık brüt gelir elde eden bir kişinin tabi olabileceği en yüksek

sosyal güvenlik işçi priminin Fransa'da olduğu görülmektedir. Bu oran Fransa'da sırasıyla %22 ve %20 olarak gerçekleşmektedir. Türkiye ise sosyal güvenlik açısından sıralamada çok gerilerdedir ve oran sırasıyla; %6 ve %2 olarak gerçekleşmektedir.

- Sosyal güvenlik işveren primleri açısından da durum çok farklı değildir. 100,000 USD ve 300,000 USD yıllık brüt gelir elde eden bir işçi ile ilgili işverenin sosyal güvenlik yükü Fransa'da sırasıyla %36 ve %31 olarak gerçekleşmekte ve Fransa bu alanda liderliğini sürdürmektedir. Türkiye'de ise bu oran sırasıyla %8 ve %3 olarak gerçekleşmektedir.

Daha fazla bilgi için:

Eray Büyükkseban

Vergi, Direktör

Tel: +90 212 317 74 50

e-posta: ebuyukseban@kpmg.com

Daha fazla bilgi için:

Seçil Kesikbaş

Vergi, Uzman

Tel: +90 212 317 74 50

e-posta: skesikbas@kpmg.com

ERP Uygulamalarında Kritik Başarı Faktörleri

Program seçimi ve süreçlerin güncelleştirilmesini doğru yönetebilmiş bir şirketin alması gereken önemli karar, projenin teknik sorumluluğunu üstlenecek danışmanlık hizmeti seçimidir. Çalışma alanında ve ilgili sektörde tecrübeli danışmanların, ERP sistemlerinin uygulamalarında daha başarılı oldukları gözlemlenmiştir. Sektöre yabancı ya da konusunda yetkin olmayan danışmanlar ile çalışmak, bir şirket için proje süresinin uzaması, teknik

aksaklıklarla karşılaşılması ve şirketin değişimi kabul etmemesi risklerini beraberinde getirmektedir.

Artan iletişim hızı ve imkanlarının dünyayı daha hızlı değişen bir platform haline getirmesi, şirketlerin yönetim anlayışlarının değişmesine neden oluyor. Bu kaygan platform üzerinde durabilmek adına, yatırım bütçelerinin, hatırı sayılır bir bölümünü bilişim yatırımlarına ayıran firmaları görmek artık bizleri şaşırtmıyor. Örneğin, bilişim uygulamaları ile birçok şirket değişime ayak uydurarak kendilerini daha rekabetçi hale getirebiliyorlar. Bu konudaki bir başka gelişim de, bilişim teknolojileri için servis sağlayıcı konumdaki ülkemizin kendine ve bölgedeki tüm ülkelere hizmet edebilir hale gelebilmiş olmasıdır. Düşük maliyetli ve kolay ulaşılabilir hale gelen bilişim

yatırımları ile, şirketler değişime artık daha yakınlar. Ne yazık ki 'değişim', her halükarda masum bir kelime değil; yapılan bazı bilişim yatırımları, şirketi olumlu anlamda değiştirerek ileri götürmekten ziyade, iş faaliyetlerinin akışına engel olabiliyor.

Bir bilişim sistemi olarak, ERP sistem uygulamaları da benzer riskler taşımaktadır. Bu riskleri katma değere dönüştürmek için ERP uygulama kararı verilmesinden, sistemin şirket tarafından başarıyla kullanılmaya alışmasına kadarki tüm süreçlerin eksiksiz ve doğru yönetilmesi

gerekmektedir. İlk olarak, firma süreçlerine en uygun ERP programı seçimi, başarı için hayati önem taşımaktadır.

Bu aşamada önemli olan, ERP uygulayacak şirketin hangi ERP programını seçeceği sorusuna doğru cevap verebilmesidir. Yanlış yönlendirme ve maliyet kısıtlarından dolayı, şirkete uygun olmayan ERP programının seçimi, şirketin mevcut iş yapısına uyum sağlayamayacağı gibi gelecekteki taleplere de cevap veremeyecektir. Bu noktada unutulmaması gereken bir diğer konu da, uygulamaya alınan ERP programının, şirketin gelecekteki ihtiyaçlarının talep edeceği ortamı oluşturmaktır. Bu sebeple, seçilecek ERP programının, şirketin hem bugünü hem de yarını için "minimum maliyet & maksimum fayda" sağlayabilecek bir program olmasına dikkat edilmelidir. Ülkemizde yürütülen ERP projelerinin birçoğundan beklenen verimin alınamamasının arkasındaki ana sebeplerden biri de, proje süresince şirket süreçleri üzerine yapılması gereken çalışmaların eksikliğidir. Birçok örnek uygulamada, firmalar ERP uygulamadan önce tüm süreçlerini olması gereken süreçlere dönüştürmek için ciddi uğraşlar vermektedirler.

Ülkemizde ise bunun aksine, şirket süreçleri üzerinde çalışmadan, ERP programları kullanıma alınmak istenmemektedir. Bu noktada yapılması gereken, şirkete has rekabetçi süreçlerin korunarak, şirketin hedeflenen noktaya gitmesini kolaylaştıracak şekilde diğer süreçleri yeniden tasarlamaktır. Bu, aslında şirketin süreçlerinde yıllardır meydana gelen aksaklıkların, ERP programında da var olmasını engellemek anlamına gelmekte ve şirketin kabuk değiştirmesine kolaylık sağlamaktadır. Süreç iyileştirme çalışmalarının, güncel rekabet koşullarına uyum sağlaması için yürütülen ERP projesinin başarısına olumlu etki ettiği tartışılmaz bir gerçektir. Tüm şirketin ister istemez bir değişime uğrayacağı, yeni bir çalışma şeklinin benimseneceği bu sürecin, fırsat olarak kullanılarak, iyileştirme ve optimizasyon çabalarına dönüştürülmesi gerekir.

Program seçimi ve süreçlerin güncelleştirilmesini doğru yönetebilmiş bir şirketin alması gereken başka bir önemli karar da, projenin teknik

sorumluluğunu üstlenecek danışmanlık hizmeti seçimidir. Çalışma alanında ve ilgili sektörde tecrübeli danışmanların, ERP sistemlerinin uygulamalarında daha başarılı oldukları gözlemlenmiştir. Sektöre yabancı ya da konusunda yetkin olmayan danışmanlar ile çalışmak, bir şirket için proje süresinin uzaması, teknik aksaklıklarla karşılaşılması ve şirketin değişimi kabul etmemesi risklerini beraberinde getirmektedir.

Benzer süreçler, dünya ve Türkiye'deki örnek uygulamalar eşliğinde, şirkete özel değişiklikler yaparak sistemi ayarlamak, beklenen faydayı sağlamak ve yatırım için harcanan fonun geri dönüşünü hızlandırmak için gereklidir. Doğru tasarlanmış süreçlerin sistem üzerinde sorunsuz çalışmasının sağlanması, sistemi kullanacak olan fonksiyonel personel açısından kritik önem arz etmektedir.

ERP projelerinin uygulaması sırasında en önemli konulardan biri de değişimin yönetilmesidir. Şirket çalışanlarının, ERP programlarının getireceği yeni süreç ve çalışma şekline uyum sağlayabilmesi, şirketin projeden sağlayacağı katma değer açısından oldukça önemlidir. Yıllardır aynı şekilde çalışan insanların, günün birinde bildiği yöntemleri bırakıp, yeni bir sistem ile hayatına devam etmesini istemek her çalışanı tedirgin eder. Bu tedirginliğin kurulacak olan sisteme karşı bir tepki oluşturmaya izin vermeden gerekli aksiyonlar alınması vazgeçilmezdir. Motivasyonu yüksek bir ekiple işe başlamak ve öncelikle şirkete bu değişimin nedenlerini, gerekliliğini anlatmak gerekir. Çalışanların hayatlarının nasıl değişeceği ve yeni sistemin sağlayacağı faydalar anlatılarak, istenen değişim şirket çalışanlarına amaç olarak verilmelidir. Değişim yönetiminden sonuç alınabilmesi için, öncelikle doğru sistemlerin, doğru adımlarla ve doğru danışman tarafından uygulamaya geçmesi bir ön şarttır. Başarısız bir ERP uygulaması sırasında değişimi yönetmek mümkün olmayacaktır.

Tecrübeli danışmanların uygun ERP programı üzerinde çalışıyor olmaları, ERP projelerinin başarıya ulaşması için yeterli bir sebep olmayabilir. Dahası, bu birleşimin projede başarı sağlayacağı sanısı birçok organizasyonel soruna yol açabilir. ERP projelerinin başarıyla yönetilmesi ve fayda sağlanabilmesi için, yönetim desteğini temsil edecek bir

sponsor, proje yönetim kuruluna başkanlık etmelidir. Bu, projenin yönetim tarafından kabullenildiğinin en açık göstergesidir ve proje başarısı için hayati önemdedir. ERP uygulamasına kararı verilmesinden, uygulamanın sona ermesi arasında geçen uzun süreçte, proje ekibi içerisinde veya proje ekibinin kontak kurduğu ekiplerle zaman zaman sorunların ortaya çıkması doğaldır. Bu sorunların sahiplenilmesi ve sorun çözücü bir mekanizma kurulması, projede karşılaşılabilecek olası engellerin aşılmasını sağlayacaktır. Bunun yanı sıra, projeye verilecek destek, şirket içerisinde danışmanları bilgilendirme sorumluluğunun süreçlerinde uzmanlaşmış kişilere verilmesi ile pekiştirilmelidir. Proje ekibinin amaçlarının açık bir şekilde belirlenmesi ve motivasyon amaçlı bir prim sisteminin kurulması da, proje takımının adanmışlığı açısından yararlı olacaktır. Proje ekibinin yoğun motivasyonu ve desteğiyle başlayan ERP projelerinde, bir süre sonra proje ekibinin motivasyonu düşmeye başlayabilir. Yoğun çalışma temposu altında, ilgili birimler ile danışmanlar arasında köprü olan proje ekibi zamanla yıpranacaktır. Projenin başlaması ve doğru ilerlemesinden belki de daha önemli olanı, projenin aynı motivasyonla bitirilebilmesidir. Bunun için, proje ekibinin neden bu ekibin içerisinde olduğunun, bu yoğun ve stresli görevin kendisine neler getireceğinin bilinmesi ve nedenlerin açıkça ortaya konması gerekir.

KPMG Bilgi Teknolojileri Danışmanlık Hizmetleri Departmanı bünyesinde sunulan ERP Danışmanlığı hizmet yelpazesi, uluslararası bilgi birikimi ve kaynaklarıyla, tüm bu noktalarda fark yaratmak amacıyla kurgulanmıştır.

Daha fazla bilgi için:

Sertan Ün

Bilgi Teknolojileri Danışmanlığı, Müdür

Tel: +90 212 317 74 00

e-posta: sertianun@kpmg.com

Türkiye’de Karbon Riskinizin Yönetimi

Karbon Emisyonunu İzleme / Raporlama

Doğrulama (Measurement, Reporting & Verification): Nasıl hazırlanıyorsunuz?

İşletme Sorunları Genel Bilgi:

Türkiye’deki Güncel Durum
İklim değişikliği, Türkiye’ye büyük riskler fakat aynı zamanda yeni fırsatlar sunmaktadır.

1990-2010 yılları arasında Türkiye’nin sera gazı emisyonu iki katına çıkmıştır. Bu artış tarım dışında her sektörde görülmüştür. Hızla gelişen bir ekonomiyle, Türkiye’deki emisyon artışı halihazırda daha çok ilerlemektedir. Nisan 2001’de Today’s Zaman gazetesi, Türkiye’deki yıllık enerji talebinin 2010’da yaklaşık 209 milyar kWh iken, 2020 yılında 450 milyar kWh’e kadar yükselmesinin beklendiğini rapor etmiştir.

Türkiye’de Aralık 2010’da kabul edilen Yeni Enerji Kanunu, yenilenebilir teknolojiler için yaklaşık \$30 milyar ekstra yatırım yaratmayı

hedeflemektedir. Türkiye, rüzgar, su ve güneş enerjisi üretiminin 2023’e kadar %9.5’ten %30’a kadar artırılması arayışı içindedir.

Ancak, bölgedeki diğer birçok ülkenin aksine (örneğin Rusya), düşük maliyetli emisyon azaltımı projelerini kolaylaştıracak, az verimli endüstriyel kalkınma mirasının olmaması sebebiyle, Türkiye’deki gelecek azaltma maliyetinin daha hızlı bir şekilde artacağı tahmin edilmektedir. Ayrıca son çalışmalar, iklim değişikliğinin beklenen hasarının bölgedeki diğer ülkelere kıyasla Türkiye’de çok daha ağır olacağını göstermektedir. İklim değişikliği, Türkiye’deki işletmelere büyük zorluklar getirmektedir.

Karbon Piyasası, İşletmelere Büyük Fırsatlar Yaratmaktadır

Global düzeyde, gittikçe fazla sayıda ülke ve bölge, karbon yasalarını uygulamaktadır. EU ETS’ye (dünyadaki en büyük karbon piyasası) ek olarak, benzer üst sınır ticareti, Güney Kore,

Avustralya, Japonya ve ABD’deki birçok eyaletlerde ya yürürlükte ya da planlama aşamasındadır.

2020’ye kadar, global (küresel) karbon piyasalarının toplamda €2 trilyon değere sahip olacağı tahmin ediliyor. Nisan 2011’de, Avrupa İmar ve Kalkınma Bankası (bölgedeki büyük kalkınma bankalarından biri) emisyondaki büyümeyi yavaşlatmak için, Türkiye ve bölgenin geri kalanının karbon ticareti veya fosil yakıtlara vergi uygulaması gerektiğini belirtmiştir.

KPMG olarak biz; dünyanın en büyük zorunlu karbon piyasası olan AB Emisyon Ticareti Sistemi’ne, Karbon Piyasası Danışmanlık Hizmetleri sunan gerçek bir uzmanlığa sahibiz. Halihazırda, AB pazarı yaklaşık 25,000 ticaret hesabı arasında karbon kredilerinin ~€200 milyarlık (400 milyar TL) bir kısmını temsil etmektedir.

Karbon emisyonunu azaltmak için gerekli mekanizmalar, çok yakında, Türkiye’deki işletmeler için kaçınılmaz olacaktır.

İlker Açıkalın

Nitekim, bazı Türk şirketleri şimdiden etkilenmektedir. Buna örnek olarak, Avrupa Birliği havaalanlarına veya bu havaalanlarından uçan Türk havayolu şirketlerinin, 2011 yılında EU ETS'ye kayıt olmalarının zorunlu olması- ve 2012'den itibaren EU ETS koşulları ve ticaretine uymak zorunda olacak olmaları verilebilir. AB ülkelerinde yardımcı şubeleri/ortaklıkları olan Türk şirketlerinin de, sektörlerine bağlı olarak EU ETS'den etkilenmeleri olasıdır.

AB'nin Üst Sınır Ticareti Emisyonu Programı'nı kullanmasına rağmen, bu, varolan tek politika değildir. Ulusal Hükümetler Karbon Vergisi veya harçları da kullanabilir. Buna örnek olarak, AB'nin Nisan 2011'de, potansiyel olarak 2013 yılına kadar, EU ETS kapsamında olmayan sektörler için yakıtlara karbon vergisi ekleme planlarını ana hatlarıyla belirtmesi verilebilir.

Karbon, bir sonraki en önemli meta olma yolunda. Sizin şirketiniz bu trendin sunduğu önemli fırsatlardan yararlanma konusunda ne durumda?

Karbon Piyasasında Güvenlik

Karbon kredisi, suç faaliyetlerinden kaynaklanan önemli bir risk altındadır. 2010 yılından bu yana, AB Karbon Piyasaları, KDV dolandırıcılığı, siber saldırı ve kullanılan karbon kredilerinin yeniden satışından kaynaklanan bir dizi cezai istismara konu olmuştur. Ocak 2011'de, AB daha önce görülmemiş bir önlem alarak, yaklaşık €50 milyon çalıntı ödeneğin tespit edilmesinin ardından tüm EU ETS spot piyasalarını kapattı.

Gönüllü Karbon Piyasası (Türkiye'de büyük bir pazarı olan), henüz büyük bir dolandırıcılık / cezai saldırıdan zarar görmedi - fakat hızla büyüyen bir pazar olarak ve AB karbon piyasalarından çok daha az denetimli olması da göz önünde bulundurulursa, çok hassas olduğu söylenebilir. EU ETS'nin son suç dalgasıyla mücadele için daha sağlam yapıldığı düşünülürse, bu gönüllü

piyasayı dolandırıcılık / cezai saldırılara daha açık, potansiyel bir hedef haline getirecektir.

Önümüzdeki yıllarda karbon piyasalarının kapsamı ve karmaşıklığının artması sebebiyle, dolandırıcılık ve hırsızlık riski de artacaktır. KPMG üye firmalarının deneyimleri göstermiştir ki, risklerini ve fırsatlarını belirlemek için erken hareket edenler, uzun vadede rakiplerinden çok daha iyi durumda olacaklardır. KPMG, Karbon Adli ve Veri Güvenliği hizmetlerinde küresel düzeyde bir uzmanlık sunmaktadır.

Neyi dikkate almanız gerekiyor?

Türkiye'de önümüzdeki birkaç yıl içinde karbon mevzuatının yapılması bekleniyor.

- Şirketinizin, Türkiye'nin gelecekteki iklim değişikliği mevzuatı açısından yüksek risk altında olup olmadığını biliyor musunuz?
- Şirketinizin, Türk Hükümeti tarafından yayınlanacak MRV yönetmeliği kapsamına girmesi olası mıdır?
- Türkiye'de, gelecek karbon mevzuatına göre, karbon risk potansiyelinizi anlıyor musunuz?
- Şirketinizin karbon emisyonu nasıl ölçülür & kontrol edilir (örneğin, şirketinizin MRV'sinin kontrol edilmesi için, iç mekanizmaların ve yönetim sistemlerinin tespiti)?

Neden şimdi harekete geçilmeli?

- Gelecekteki mali ceza riskinizi azaltın
- İtibarınızın zarar görmesi riskini azaltın
- Rekabet avantajı sağlamak için stratejiler geliştirin
- Şirket içi kontrol ve sistemlerinizi daha güçlü hale getirin.
- Hissedarların gittikçe artan baskısına riayet etmek (örneğin, müşterilerden ve AB'deki tedarikçilerden gelen baskılar)

Richard Betts

KPMG, Türkiye'deki şirketlere nasıl yardımcı olabilir?

- Türkiye'de potansiyel bir zorunlu karbon pazarının etkilerinin analizini sağlamak & sera gazı izleme / kontrol planlarının gelişimi hakkında tavsiyelerde bulunmak
- Şirketinizin karbon emisyonları konusunda yerel inceleme hizmetlerini sağlamak, işletme grubunuz için karbon yönetimi danışmanlık hizmetleri karbon yönetimi için IT çözümleri seçimi ve uygulanması

Türkiye'de denetimli bir karbon piyasasından hangi sektörler ilk olarak etkilenebilir?

Proje, öncelikli olarak enerji yoğunluklu sektörlerle odaklanmaktadır. Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne katılma kararlılığını sürdürmesi göz önüne alınırsa, hemen hemen her projenin EU ETS'ye dayalı olacağı muhtemeldir. EU ETS ve MRV, yanma; mineral yağ rafinerileri; Demir & Çelik üretimi; çimento klinker ve kireç üretimi; Cam ve Seramik imalatı; Kağıt hamuru ve kağıt üreten kuruluşlar ve havacılık sektörlerini de içine alan enerji yoğunluklu sektörlerle ağırlık vermektedir.

Daha fazla bilgi için:

İlker Açıkalın

Risk Yönetimi Danışmanlığı, Direktör
Tel: +90 212 317 74 00
e-posta: iacikalin@kpmg.com

Daha fazla bilgi için:

Richard Betts

Sürdürülebilirlik, Müdür
Tel: +44 20 78964261
e-posta: rbetts@kpmg.com

Yayınlarımız

Yayınlarımıza ulaşmak için lütfen kpmgundem@kpmg.com.tr adresine iletişim bilgileriniz ile birlikte mail atınız.

Yeni Türk Ticaret Kanunu - Dünya Değişiyor. Ya Siz?

KPMG Türkiye ve Bener Hukuk Bürosu'nun katkılarıyla hazırlanan "Yeni Türk Ticaret Kanunu-Dünya Değişiyor. Ya Siz?" kitabı, Yeni Türk Ticaret Kanunu'nun uygulamada getireceği değişiklikler ve şirketlere etkileri konusunda çalışmalarınıza ışık tutmayı amaçlıyor. Kitabı www.kpmg.com.tr web adresinden ulaşabilirsiniz. Dili: Türkçe

UFRS Uygulamaları – Teknoloji Firmaları: Yönetici Özeti

Bu çalışma daha önce yayınlanan UFRS Uygulamaları - Teknoloji Firmaları adlı çalışmanın yöneticilere yönelik özeti olarak hazırlanmıştır. Yönetici özeti, sekiz ülkede, yirmi dört teknoloji firması ile gerçekleştirilen araştırmanın öne çıkan sonuçlarını içermektedir. Rapor Dili: İngilizce

Türkiye Birleşme ve Satın Almalar Raporu

KPMG'nin Türkiye Birleşme ve Satın Almalar Piyasası Raporu, Türkiye birleşme ve satın almalar pazarındaki önemli verilere ve analizlere ek olarak üst düzey yöneticilerin, özel girişim sermayesi uzmanlarının, mali müşavirlerin ve avukatların katılımıyla gerçekleşen, pazarın geleceğine ışık tutan bir anketin sonuçlarına yer vermektedir. Raporun tamamına www.kpmg.com.tr web adresinden ulaşabilirsiniz. Dili: İngilizce / Türkçe

Basel 3: Baskı Giderek Artıyor

Basel III bankaların işletme modelleri üzerine ciddi etkiler getirmektedir. Peki bankalar bu etkiler ile nasıl başa çıkacaklar? Uyumluluk kapsamında geride kalanlar kaybedecek mi? Peki finansal sistemin güvenilirliği ile ekonomiyi destekleme dengesi nasıl kurulacak? Değişim yol haritası neye benzeyecek? Rapor Dili: İngilizce

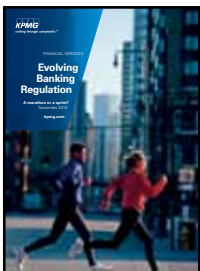
Bir Suistimalcinin Profili

"Bir Suistimalcinin Profili" raporunda, KPMG'nin müşterileri için incelediği binlerce vaka arasından seçilen ve 69 ülkede gerçekleşen 348 vakadaki suistimal biçimleri incelenmektedir. Mali tablolarla tahrifat da dâhil olmak üzere, 'beyaz yakalıların' işlediği suçların analiz edildiği bu raporda, tipik bir suistimalcinin profili de genel hatlarıyla çıkarılmaktadır. Rapor Dili: Türkçe / İngilizce

Yeni Türk Ticaret Kanunu ve İşletmelere Getirdiği Sorumluluklar

KPMG Yeni TTK kitapçığında; Yeni Türk Ticaret Kanunu ile Denetim Alanında Getirilen Değişiklikler ve Şirketlerin Sorumlulukları, Yeni TTK'da Denetim Çeşitleri, Bağımsız Denetime İlişkin Hususlar, Yeni TTK'da Yer Alan Bağımsız Denetçilere İlişkin Hususlar ve Yeni TTK Bağımsız Denetim Raporu ve Denetçi Görüşü'ne İlişkin Değişiklikler ele alınmıştır. Rapor Dili: Türkçe / İngilizce / Japonca

Bankacılık Düzenlemelerinde Değişim ve Gelişim

KPMG'nin global olarak hazırladığı "Bankacılık Düzenlemelerinde Değişim ve Gelişim" raporuna göre bankacılık sektöründe krizlerin ardından ardi ardına yürürlüğe giren yeni düzenlemeler banka kârlarının giderek azalmasına neden olacak. Rapor Dili: İngilizce

Risk Yönetimi 2011

KPMG Risk Yönetimi 2011 araştırması, Türk şirketlerine Avrupa, Ortadoğu, Afrika ve Hindistan'daki emsallerinin risk yönetimi uygulamalarını gösteren önemli bir kaynaktır. Rapor Dili: İngilizce

İletişim Bilgilerimiz

Ferruh Tunç

KPMG Türkiye Başkanı,
Kıdemli Ortak
T: +90 212 317 74 00
E: ftunc@kpmg.com

Murat Alsan

Denetim Bölüm Başkanı,
Ortak
T: +90 212 317 74 00
E: malsan@kpmg.com

Abdulkadir Kahraman

Vergi Hizmetleri Bölüm Başkanı,
Ortak
T: +90 212 317 74 00
E: akahraman@kpmg.com

Erol Lengerli

Bilgi Teknolojileri Danışmanlığı Bölüm Başkanı,
Ortak
T: +90 212 317 74 00
E: elengerli@kpmg.com

İdil Gürdil

Risk Yönetimi Danışmanlığı
Bölüm Başkanı, Ortak
T: +90 212 317 74 00
E: igurdil@kpmg.com

Arslan Kaya

Vergi Hizmetleri (Ankara),
Ortak,
T: +90 312 491 72 31
E: akaya@kpmg.com

İsmail Önder Ünal

Denetim, Ortak
T: +90 232 464 20 45
T: +90 312 491 72 31
E: iunal@kpmg.com

Halil Bağdınlı

Vergi Hizmetleri (İzmir),
Direktör
T: +90 232 464 20 45
E: hbagdinli@kpmg.com

Eylem Yalın

İş Geliştirme ve Pazarlama Bölümü,
Direktör
T: +90 212 317 74 00
E: eyalin@kpmg.com

Figen Tahiroğlu Würsching

Pazarlama ve Kurumsal İletişim Bölümü,
Kıdemli Müdür
T: +90 212 317 74 00
E: ftahiroglu@kpmg.com

Bu dökümanda yer alan bilgiler genel içeriklidir ve herhangi bir gerçek veya tüzel kişinin özel durumuna hitap etmemektedir. Sürekli güncel ve doğru bilgi sunumuna özen gösterilmesine karşın bu bilgiler her zaman her durumda doğru olmayabilir. Hiç kimse özel durumuna uygun bir uzman görüşü almaksızın , bu dökümanda yer alan bilgilere dayanarak hareket etmemelidir. KPMG International Cooperative bir İsviçre kuruluşudur. KPMG bağımsız şirketler ağıının üye firmaları KPMG International Cooperative'e bağlıdır. KPMG International Cooperative müşterilerine herhangi bir hizmet sunmamaktadır. Hiç bir üye firmanın KPMG International Cooperative'e veya bir başka üye firmayı üçüncü şahıslar ile karşı karşıya getirecek zorlayıcı yada bağlayıcı hiçbir yetkisi yoktur.

© 2011 Akis Bağımsız Denetim ve Serbest Muhasebeci Mali Müşavirlik A.Ş., KPMG International Cooperative'in üyesi bir Türk şirkettir. KPMG adı ve KPMG logosu KPMG International Cooperative'in tescilli ticari markalarıdır. Türkiye'de basılmıştır.